

Monitorul

Publicație online și offline

De Făgăraș

w w w . m o n i t o r f g . r o

Făgărașul sub zodia minciunii și a devalizării

Pag. 2

Un ultim omagiu pentru Nicolae Albu

Pag. 3

Nădășenii vor sărbători victoria împotriva familiei Colțeu, la 24 iunie

Pag. 7

Scandal la AROMAPA Serv

Pag. 5

Florian
shaorma

Livrări tel.
0765/582048

 AGRO CS
ROMANIA

Mândra nr. 57B Tel. 0731/444011,
mail: agrocs@agrocs.ro

 MEVA
CONCEPT
Reconstruiește România

ECOSISTEM VICTORIA

Colectează selectiv deșeurile menajere

AROMAPA SERV
Ucea de Jos, nr. 78 Tel. 0771/669066

Analize fizico-chimice la cel mai mic preț, în
laborator acreditat RENAR

Execută

- lucrări de branșare la sistemul de distribuție
- săpături și taluzări de teren

Pe o coloană

Condamnat în Grecia, reținut la Victoria

Poliția Orașului Victoria împreună cu polițiștii din cadrul Serviciului de Investigații Criminale Brașov au pus în executare miercuri, 10 iunie, un mandat european de arestare emis de autoritățile judiciare din Grecia. Mandatul a fost emis pe numele unui bărbat în vârstă de 50 de ani, din orașul Victoria, care este cercetat pentru infracțiuni privind contrafacerea de bancnote ale Uniunii Europene, cu intenția de a le pune în circulație ca fiind autentice, precum și pentru deținerea unor astfel de bancnote în același scop. În urma activităților operative, bărbatul a fost depistat pe raza orașului Victoria și condus pentru îndeplinirea procedurilor judiciare. Acesta a fost prezentat procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, care a dispus reținerea sa.

Al doilea dosar penal

Un bărbat în vârstă de 26 de ani, din localitatea Voila, s-a ales cu un nou dosar penal după ce a fost prins de polițiști conducând cu dreptul de a conduce suspendat. Controlul a avut loc în data de 9 iunie, când polițiștii Biroului Rutier din cadrul Poliției Municipiului Făgăraș au observat un autoturism care a efectuat o depășire neregulamentară pe DN 1, între localitățile Șercaia și Mândra. Autoturismul a fost oprit pentru control, iar verificările efectuate în bazele de date ale Poliției Române au arătat că bărbatul aflat la volan avea dreptul de a conduce autovehicule pe drumurile publice este suspendat. Mai mult, acesta este cercetat într-o altă cauză penală, după ce fusese depistat anterior, conducând sub influența unor substanțe interzise. Polițiștii au întocmit un dosar penal pe numele tânărului.

Un stadion plin

Peste 4.000 de oameni au umplut, duminică, 7 iunie, tribunele „Park Arena” din Făgăraș la doua ediție a memorialului „Alexandru Ganea”, eveniment dedicat fiului lui, decedat acum un an, după un tragic accident rutier. Toate încasările de la acest eveniment merg pentru a ajuta trei copii cu probleme medicale, prin intermediul „Asociației Ganea Alexandru 2022”, înființată de Ionel Ganea. „De 30 de ani nu a mai fost atâtă lume pe stadion”, au spus foștii jucători ai Nitramoniei, echipă dispărută de ani buni din fotbalul românesc. Pe teren s-au înfruntat o selecționată a stelelor României cu una a județului Brașov, alcătuită din foști fotbaliști la echipele la care a jucat Ganea (FC Brașov, Nitramonia și Chimia Victoria). Au participat Ioan Ovidiu Sabău, Ionuț Lupescu, Dănuț Lupu, Bogdan Stelea, Dumitru Stângăciu, Daniel Chiriță, Nistor Văidean, Iosif Rotariu, Marian Ivan, Eugen Trică, Ionel Ganea, Tibi Ghioane, Marius Nicolae, Eric de Oliveira, dar și artiștii Aurelian Temisan, Kamara și Andrei Ștefănescu. De cealaltă parte, din selecționata Brașovului au făcut parte Marin Barbu, Alexandru Andrași, Iuliu Andrași, Mugurel Buga, Romeo Surdu, Marian Cristescu, Octavian Cocan, Sandu Cozma, Cosmin Băcilă, Adi Măsar, Nicolae Codăia, Bogdan Lie, Codrin Ghioc, Marius Gângă, Gheorghe Bucimean, Virgil Marșavela, Iulian Popa, Gheorghe Bucimean. La stadion a fost prezent și Cătălin Cișjan, însă dinamovistul nu a putut juca din cauza unei accidentări.

Făgărașul sub zodia minciunii și devalizării

„E bine că se face!”

Auzim uneori prin Făgăraș din gura unor indivizi abonați la banul public sau cu interese pe lângă conducerea vremelnică de aici. Mai auzim cuvântul „proiecte europene” care, mai nou, electrizează opinia publică. Dar ce s-a promovat este total diferit de ceea ce s-a făcut. Concret, s-a vorbit de fonduri europene atrase în Făgăraș în valoare de peste 150 milioane de euro, iar la două mandate distanță au apărut credite și amanetarea bugetelor anuale formate din banii făgărășenilor pe trei decenii. Evidența este clară, iar vinovații sunt doar cei care și-au pus semnătura și votul pe aceste „proiecte” și lucrări de mentenanță. Astăzi, edilul șef al Făgărașului, acest individ rapace, mai face o încercare, una verbală, să se laude cu „realizările” lui. Nu este decât o mare minciună în 10 pași. Dar să le luăm pe rând.

Ocolitoarea neplătită

S-a construit Ocolitoarea, acel obiectiv care a luat mințile tuturor candidaților la șefia Făgărașului. Mulți bani s-au jucat în jurul ei, iar la finalul lucrărilor investiția a atins nivelul a 74 milioane de lei, fără TVA. Arhitectul, nimeni altul decât firma abonată la banii publici ai făgărășenilor, Road Construct, cea care a „chinuit” ocolitoarea vreo 5 ani. S-a târăgănat chiar și darea ei în folosință, deși lucrările erau finalizate. Acum vine plata facturilor pentru constructor. Este un hop mai mare decât castelul medieval, căci fondurile nu există în buget. Să nu mai vorbim că primarul PSD a intrat în „cartel” pentru a avantaja firma prietenă, doar că instanța l-a pus la punct și a evaporat „afacerea ocolitoarea”, uzând de legislația în vigoare. Se circulă pe Ocolitoare, dar rămâne plata ei. 74 milioane de lei la care se adaugă penalități cu fiecare zi întârziere. O „realizare” demnă de 10 pași prezentați de un adevărat „pinocchio”.

Mobilitatea, pas spre orașul de 15 minute, dar în betoane scumpe

Încă de primii ani din mandatul 1, edilul, pe atunci independent, s-a aruncat în promisiuni. Proiecte de mobilitate urbană, nu unul ci trei, fiecare de peste 40 milioane de euro. Bani nu glu-mă! S-au plătit studii și proiecte tehnice, promovare în presa plătită, dar toate din bugetul local. S-au semnat finanțări cu ADR Centru, s-au făcut licitații pe bandă. Așa au aterizat la Făgăraș firme de construcții înregistrate în cătunuri de care n-a auzit nimeni pentru a implementa proiectele megalomane ale edilului parașutat între timp în barca PSD. S-a târăgănat și aici deschiderea șantiereilor. Din 2019 aprobate, cu termen de finalizare de 5 ani, proiectele s-au pus pe rol cu 6 luni înaintea termenului final de implementare. Întreg orașul s-a transformat în șantier. De bună seamă că eșecul era previzibil, iar grămada de euro promisă drept finanțare pentru Mobilitate a fost pierdută. Niște consilieri

locali incoștienți au votat apoi continuarea finanțării din bugetul local, la solicitarea edilului. Nici așa lucrările nu au fost finalizate. Făgărășenii au criticat, și pe bună dreptate, lucrările făcute de firmele alese pe srânceană, care erau de mântuială. Dacă privim în centru, nici în prezent subtraversarea bulevardului nu este realizată deși este prevăzută în proiect. Ca să nu mai vorbim de exproprierea plătită din banii publici pentru proprietățile ce au stat în calea mobilității primarului. În plus, Primăria a pierdut și procesul cu unul dintre expropriați și este obligată să plătească peste un milion de euro. Mobilitatea mult trâmbițată s-a transformat într-o pagubă pentru comunitatea locală, dar „untun” în 10 pași promovați de „Pinocchio”.

Investiții abandonate

Și a venit „arhitectul” Făgărașului, Road Construct, cu noi proiecte de investiții. Casa de Cultură, Parcul Regina Maria, Cinematograful Transilvania modernizate occidental cu bani europeni. Au curs din noi plățile pentru studii și proiecte tehnice, licitațiile pe bandă. Practicile vechi s-au aliniat și în cazul acestor proiecte europene și firma desemnată a trecut la atac. S-au anunțat șantierele, doar că la puțin timp constructorul și-a luat tâlpășița și a lăsat totul baltă. Nimeni n-a urmărit lucrările, nici dirigenții de șantier plătiți pentru acest lucru, nici „specialiștii” Primăriei Făgăraș. Rezultatul, casa de cultură închișă de peste 2 ani, parcul Regina Maria invadat de pavele și buruieni, iar cinematograful Transilvania zace în uitare. Alți bani europeni pierduți.

Bazinul semiolimpic la mila celor sfinte

S-a demolat ștrandul municipal și s-a făcut loc ștrandului privat. Veți spune că este loc pentru toată lumea pe pământul acesta. Așa este, dar unii sunt mai „aleși” decât alții, la Făgăraș. În locul ștrandului s-a ridicat o clădire ce s-a vrut a fi bazin semiolimpic. Ajunsesse cam la 60% execuția proiectului finanțat prin CNI. Doar că firma constructoare atât de bine a fost aleasă că în scurt timp a intrat în faliment și a părăsit șantierul. Construcția a fost apoi devalizată, iar „binevoitorii” au furat tot. Investiție eșuată sub ochii edilului cu „realizări” în 10 pași.

Blocuri teoretic „eficientizate”

N-au scăpat nici asociațiile de proprietari din vizorul edilului Pinocchio. Au fost atrase în proiecte europene de eficientizare a blocurilor. Au fost înscrise mai multe blocuri în astfel de proiecte, locatarii asumându-și o contribuție proprie de vreo 40% din valoarea lucrărilor. Cam mult la Făgăraș, având în vedere că în alte orașe, contribuția locatarilor era ZERO. Teoretic se izolau blocurile, se schimbau ușile, geamurile, se modernizau spațiile comune, se refăceau instalații

electrice, sanitare, gaz, etc. Un proiect util pentru toată lumea. Doar că la Făgăraș lucrurile scapă întotdeauna de sub control. Firma desemnată să execute lucrările a fost aceeași care s-a trezit lucrând pe la casa de cultură sau prin parcul Regina Maria. Concluzia era clară, o bătaie de joc. Reamintim revolta locatarilor de la blocul nr. 6, scările A,B,C, de pe strada Câmpului. Șantierul a fost deschis în urmă cu trei ani, dar a fost abandonat. „Au început lucrările de trei ani. Sunt lucrări de mentenanță, nu s-a respectat ceea ce s-a spus că se va face. Ușile și geamurile teropan sunt montate pe orice critică. Exteriorul blocului arată groaznic, nici la cotele nu faci așa un finisaj. La unii dintre locatari, cei cu susținere la primărie, le-au rezolvat rețeaua de gaz, instalația electrică, la alții nu. Ce constructori a adus Primăria Făgăraș? Am fost în audiență la primar, la viceprimar, au promis că se rezolvă, dar nu au făcut nimic” s-au plâns locatarii. Încă „o realizare” trâmbițată în 10 pași.

Străzi cârpite

Vă amintiți cele 33 de străzi ce trebuia să fie reabilitate? Erau banii aflați în contul Primăriei Făgăraș în 2016, când s-a instalat în fotoliul de primar actualul edil, primul mandat. Era proiectul comun cu restaurarea castelului medieval. Ce credeți că s-a întâmplat? Dacă veți cădea în capcana edilului care se laudă cu „realizările” în 10 pași, sunteți victime ale manipularii. Mergeți pe teren și adevărul vă va izbi în față. Reabilitarea străzilor a ajuns pe masa instanțelor de judecată, care l-au obligat pe edil să îndeplinească lucrările firmei ce a câștigat licitația legal. Chiar și așa, au lucrat în teren firmele prietene, dar de mentenanță. După niciun an, gropile au perforat asfaltul, au

urmat cârpele, iar astăzi lucrările trebuie refăcute. Amintim aici și de strada Doamna Stanca. Cât tâmbă-lău s-a făcut în jurul ei! Deși exista finanțare, banii au fost cheltuiți, iar edilul a apelat la credite. Într-un final strada a fost reabilitată, după ce locatarii au fost chinuți ani la rând. În privința calității lucrărilor, tot de mântuială. Astăzi, proprietarii din zonă bat la ușa edilului cu petiții, dar acesta nu are urechi pentru doleanțele făgărășenilor, dar are timp pentru „realizările” în 10 pași.

Spitalul de unde pleacă medicii

S-a ajuns ca Spitalul Municipal Făgăraș să fie ocolit de medici. Pleacă unul câte unul, lăsând serviciile medicale în seama rezidenților și a asistentelor medicale. Cel puțin așa arată organigrama și statul de funcții al unității medicale. Sunt puțini medici specialiști sau primari care mai prestează la spitalul din urbe. Majoritatea pacienților care ajung la Urgențele de aici sunt trimiși, cel puțin de un an de zile, la Brașov. Degeaba spitalul și primăria se laudă cu investiții de milioane de euro (50), bani europeni sau guvernamentali, căci pentru pacienți nu se regăsesc în serviciile medicale. Oricum spitalul rămâne în memoria colectivă că este condus politic, iar managerul desemnat este criticat de personalul de aici și de pacienți. Să amintim secția chirurgie, pe de o parte în jurul deciziei de aici (primărie și conducere de aici) au urmat procese în instanță, iar pe de altă parte modernizarea secției a blocat activitatea peste un an, lucrările efectuate nefiind conforme, așa cum a stabilit DSP Brașov care a refuzat să emită autorizația de funcționare fără remedierile impuse. În timp au fost probleme și la TBC (conducerea spitalului voia desființarea cabinetului), situația fiind eluciată

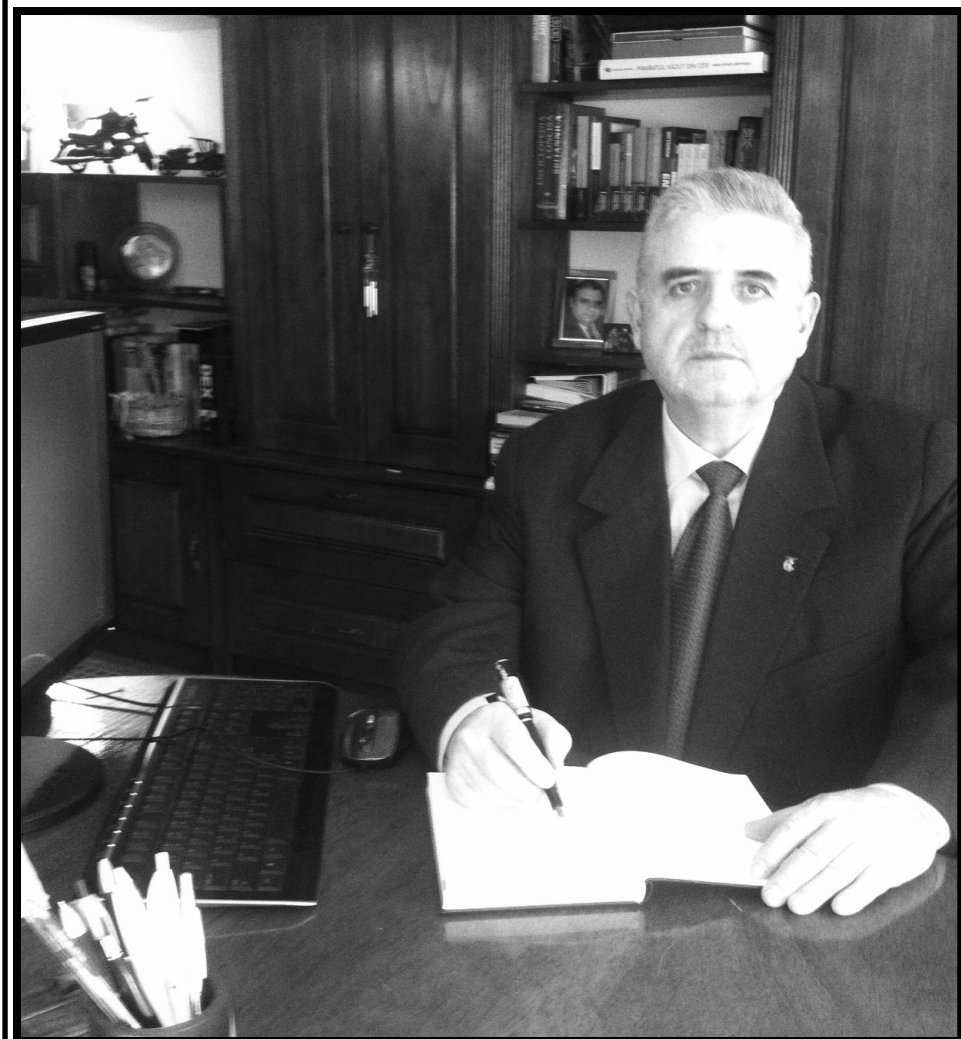
tot de conducerea DSP. O situație similară a fost și în cazul cabinetului dermatologic. Sunt câteva exemple care descalifică managementul spitalului din Făgăraș. Să nu uităm nici „tumul” dat în pandemie, descris în detaliu de comisarul Curții de Conturi.

Școlile și deciziile politice

Au curs „proiectele” pentru modernizarea școlilor din Făgăraș. Bugetele destinate școlilor au fost direcționate în funcție de interese și nu după necesarul cerut de directori. Până și banii alocati programului „bugetare participativă” s-au cheltuit discreționar, avântându-se prietenii edilului. La „Radu Negru” sau la Colegiul „Aurel Vijoli” sau la „Ovid Densușianu” s-au montat băncuțe și spații de relaxare până s-a epuizat întreaga spațiu din curtea unităților școlare. La fel ca și spațiul de relaxare din buza cimitirului pentru vârstnicii din municipiu sau terenul de baschet de lângă clădirea fostei cazărmi militare din cartierul T. Vladimirescu. Sunt investiții pe care nu le folosește nimeni, dar pentru fiecare au zburat din contul public câte 10.000 euro. Iar fântâna arteziană de la casa de cultură și terasa Litoral au transformat bugetarea participativă într-o gaură neagră pentru bugetul local. Nu putem să nu amintim proiectul de la Școala Gimnazială nr. 7 prin care s-a vrut modernizarea clădirii în cel mult un an. Numai că lucrările au durat peste 3 ani, timp în care cursurile elevilor au fost organizate într-un spațiu închiriat cu peste 100.000 euro/an, bani publici. Sunt câteva din „realizările” edilului care-și prezintă în 10 pași investițiile păguboase pentru municipiu. Sunt 10 ani în care Făgărașul este dominat de minciună și devalizare. (Lucia BAKI)

Un ultim omagiu pentru Nicolae Albu

● Originar din Vadul Făgărașului, Nicolae Albu a coordonat industria hotelieră brașoveană vreme de patru decenii

Un ultim omagiu pentru cel care a fost Nicolae Albu, doctor în economie, fost director general la ARO Palace. În mormântarea a avut loc luni, 15 iunie, ora 13.00, la Biserica Sf. Treime din Schei. Nicolae Albu a încetat din viață în timp ce se afla în vacanță în Turcia, în urma unui infarct. Moartea sa marchează sfârșitul unei perioade importante din istoria turismului brașovean și a companiei ARO Palace, una dintre cele mai cunoscute societăți hoteliere din Brașov.

Cine a fost Nicolae Albu

Albu N. Nicolae, doctor

în economie, conferențiar, s-a născut la 5 ianuarie 1952 în Vad, comuna Șercaia din Țara Făgărașului, într-o familie de oameni înstăriți, iubitori de neam și țară, cu simțul datoriei față de familie, profesie, tradiții populare românești și locale din Țara Făgărașului. Nicolae Albu a urmat cursurile Școlii Generale de 8 ani din Vad, după care a absolvit Liceul real din Șercaia (1967-1971). În următorii 2 ani a urmat stagiul militar la grăniceri. În perioada 1973-1977 a urmat cursurile Facultății de Științe Economice din Craiova, obținând licența în economie,

în 1977. A fost repartizat, ca economist, la Uzinele Steagu Roșu Brașov unde a profesat până în 1982. Simultan, între 1981-1982, urmează cursurile postuniversitare de Comerț Exterior și Cooperare Economică Internațională la București, specializându-se pentru operațiuni de comerț exterior. Așa ajunge la Autoexport -Import Brașov, întreprindere de comerț exterior specializată pe exportul de camioane. Următorii patru ani deține funcția de vicepreședinte la Agenția de Turism pentru Tineret Brașov, unde coordonează activitatea de turism pentru tine-

ret. În perioada 1986-1990 i se încredințează funcția de președinte al Agenției BTT Brașov. Primul an după 1990 îl găsim economist la ONT Carpați Brașov, când organizează activitatea turistică a hotelurilor din Brașov și Poiana Brașov. Următorul an este director general al OJT Predeal, societate care avea peste 2000 de angajați și peste 3500 locuri în unitățile de alimentație publică și agrement. Între 1992 și 2013 a deținut funcția de director general la SC ARO Palace SA din Brașov, timp în care a gestionat activitatea comercială și de producție a societății, activitatea de cazare în cinci hoteluri de la o stea la cinci stele, ARO Palace, Capitol, Coroana, Postăvarul și ARO Sport, cca. 1300 locuri de cazare și peste 2500 locuri în restaurantele: Cetatea Brașov, Crama Cerbul Carpatin, Coroana Panoramic, Casa Pădurarului, Capitol, etc. Societatea condusă de dl Nicolae Albu oferea prestații turistice de cea mai bună calitate pentru turismul intern și internațional, organiza conferințe la Centrul Internațional Europa din cadrul Hotelului ARO Palace.

Premii naționale și internaționale

A urmat cursuri de specializare și perfecționare obținând calitatea de expert contabil și evaluator ANEVAR. A deținut brevet de manager în turism și expert în management ca urmare a cursurilor absolvite la Viena, Londra, Lisabona, La Vellea (Malta), Roma. A participat la târguri interne și internaționale, conferințe, expoziții, concursuri de gastronomie-cofetărie. Numele ARO Palace și Nicolae Albu au fost auzite la București, Paris, Londra, Roma, Viena, Berlin, Madrid, Budapesta,

Praga, Beijing, Osaka, Tokyo, Montreal, Amsterdam, New York, Los Angeles, San Francisco, etc. Prin implicarea sa, ARO Palace a obținut numeroase premii pe plan național și internațional. Maestrul bucătar de aici a avut rezultate deosebite la competițiile de specialitate, medalii de aur și argint la concursuri și olimpiade (Moscova, Italia, Istanbul, Dubai). Amintim primul titlu de master chef mondial prin Cornelia Ghișoi. A fost un mare iubitor al tradițiilor și obiceiurilor populare, înființând Ansamblul folcloric „Cerbul Carpatin”. A colaborat cu TVR pentru festivalul „Cerbul de Aur”.

Doctor în economie

Începând cu 2008 a dobândit calitatea de cadru didactic asociat (conferențiar) la Facultatea de Turism și Alimentație din cadrul Universității Transilvania Brașov. Aici, obține titlul de doctor în economie. Este autorul a numeroase articole de specialitate publicate în reviste de profil economic, turism. Este membru al Societății Române de Management, membru ANEVAR, membru CECAR, membru AGVPS Brașov. A fost pasionat de studiul economiei, istoriei, culturii, civilizației, fotografie, pescuit, vânătoare, dar mai ales de folclor și cultură românească. A înființat și susținut peste două decenii Ansamblul folcloric „Cerbul Carpatin”. A fost căsătorit cu Albu Tudorița, profesor, director al Școlii Gimnaziale nr. 11 „Șt. O. Iosif” din Brașov, doctor în filosofie, autor a numeroase studii de specialitate, autor de carte. Are doi copii, pe Anca Gabriela, economistă, și pe Carmen Cristina, economistă. (Lucia BAKI)

Pe o coloană

Luare de mită

Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, cu sprijinul IPJ Brașov, Serviciul de Investigații Criminale, a finalizat cercetările și a dispus trimiterea în judecată a doi inculpați pentru comiterea a opt infracțiuni de luare de mită și a unei infracțiuni de fals intelectual, respectiv a două infracțiuni de complicitate la luare de mită. „Din probatoriul administrat a rezultat că, în perioada august 2024 - ianuarie 2026, unul dintre inculpați, consilier în cadrul DSVSA Brașov, a luat mită 4.000 lei, 900 lei, 4.235 lei, 2.000 lei, 3.000 lei, 1.500 lei, 1.500 lei și 700 lei de la 8 agenți economici din municipiul Brașov și din Poiana Brașov pentru obținerea documentului de înregistrare sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor și pentru autorizarea sanitar-veterinară a unor vehicule. De asemenea, s-a stabilit că în perioada noiembrie 2025 - ianuarie 2026, primul inculpat a fost ajutat de un alt inculpat să ia mită sumele de 4.000 lei și 900 lei, cel de-al doilea inculpat fiind cel care s-a întâlnit cu mituitorii și a primit sumele de bani. Pe parcursul cercetărilor doi dintre inculpați au fost reținuți pentru 24 de ore. Ulterior, inculpatul, consilier în cadrul DSVSA Brașov a fost arestat preventiv în perioada 04.02.2026-02.06.2026 și arestat la domiciliu începând din 02.06.2026 - prezent. În cauză au fost dispuse măsuri asigurătorii în vederea confiscării speciale, confiscării extinse ori pentru a garanta executarea cheltuielilor judiciare asupra sumelor de 46.860 lei, 950 euro, 82 USD aparținând inculpatului - consilier în cadrul DSVSA Brașov. Menționăm că rechizițiul, însoțit de dosarul cauzei, a fost trimis spre competență soluționare Tribunalului Brașov”, au transmis procurorii Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov.

Canalizare reabilitată

Încă 11 km din rețeaua de canalizare a orașului Victoria vor fi reabilitați. Primăria Victoria a obținut finanțarea prin Administrația Fondului pentru Mediu, un proiect în valoare de 20 de milioane de lei. Contractul pentru această investiție a fost semnat de primarul Camelia Gligor și AFM. În prezent se lucrează la noua stație de epurare a orașului, un proiect în valoare de 3 milioane de euro. „Am semnat în sfârșit contractul de finanțare pentru proiectul de reabilitare și extindere a rețelei de canalizare a orașului Victoria. Victoria are în total aproximativ 22 de km. de rețea. Acest proiect acoperă jumătate din necesarul orașului și reprezintă un pas major pentru modernizarea infrastructurii. În paralel, lucrăm la finalizarea noii stații de epurare, o investiție de aproximativ 3 milioane de euro. Ne pregătim deja pentru următoarele sesiuni de finanțare, astfel încât să depunem și proiectul pentru diferența de aproximativ 11 kilometri rămași, pentru ca întregul oraș să beneficieze de o infrastructură modernă” a precizat primarul Camelia Gligor.

Fabricile chimice au rupt din satele făgărășene, iar țărani au format „clasa muncitoare”

Când s-a ales locul pentru construirea complexului de fabrici de la Ucea, localnicii n-au realizat amploarea proiectului, dar nici faptul că vor rămâne fără terenuri. Era anul 1938, iar edificarea unei întreprinderi chimice noi care să producă pulberi explozive la poalele Munților Făgăraș era de utilitate națională. Astfel s-a avut în vedere ca satele din apropierea locului ales pentru construcții să fie locuite de populație formată din români pentru a se evita eventualele acțiuni de sabotaj. Era perioada apropiată războiului. În plus de asta, s-a mai avut în vedere că urbea care urma să se dezvolte pe lângă aceste fabrici să reprezinte pentru satele din jur un centru de dezvoltare economică, socială și politică. An de an complexul de la Ucea s-a extins astfel că după 1944 a rupt și din satele din jur, iar anul 1954 a bifat înființarea Orașului Victoria.

Exproprieri pe bandă

Satele învecinate întreprinderii chimice și a orașului Victoria au fost afectate de construcția acestor două obiective și au predat statului român, prin expropriere, importante suprafețe de teren. Au fost emise tot felul de decrete și decizii care au susținut exproprierea și care au lăsat vechile posesorate existente în aceste sate fără terenuri. Putem exemplifica aici posesoratele din Ucea de Sus, Corbi, Ucea de Jos, etc. Un decret emis la data de 3 august 1940 impunea eliberarea terenului necesar construirii Fabricilor Ucea și a celor două căi de acces, șoseaua și calea ferată, suprafața expropriată fiind de 462 hectare. Decretul

pentru exproprierea terenului necesar construirii orașului muncitoresc Ucea s-a dat în anul 1951. După începerea producției, mulți dintre localnicii din satele învecinate fabricii s-au angajat și s-au calificat la locul de muncă, unii dintre ei devenind locatari ai noii colonii industriale. Dacă în deceniile care au urmat localnicii au devenit din țărani specialiști în fabrică primind și statut de „orășean”, acum se retrag în satele natale. Și asta pentru că fabrica s-a închis.

Pribegii și oierii de la Arpașul de Sus

Arpașul de Sus este situat în partea de vest față de orașul Victoria, între văile Arpașul Mare și Arpașul, înainte de confluența acestora. Data întemeierii satului nu se știe cu siguranță, dar bătrânii spun că au avut așezări aici din vechime familii de oieri și pribegi. Familiile Căpățână, Gliga, Marin, Nanu, Stoica, Tudor, sunt vechi, băștinașe. În timp s-au mai stabilit aici noi familii. Cele mai multe au făcut parte din grupa grănicerilor veniți aici din Dobra. Este familia Dobrilă. Familia Fogoroș a venit din Făgăraș, Smădu din jurul Iașilor, Dateș se trage din oamenii care au servit la curtea grofilor. Familiile Turcu, Cârtoveanu sunt ale oierilor veniți și rămași aici de pe alte meleaguri. Popa, Muraș, Cismaș sunt nume pe care familiile le-au luat după numele meseriilor practicate de ei. În anul 1827 s-a ridicat aici o fabrică de sticlă în Valea Albota, la S-V de Arpașul de Sus care mai târziu a fost mutată în Valea Arpașul Mare, între cabana Arpaș și casa de la Baraj. Apoi fabrica a fost mutată la Po-

rumbacul de Sus. La această fabrică au lucrat nemți și săteni din alte localități firmând aici al doilea sat, la poalele muntelui. În 1880, sticlăria s-a mutat rămânând locul nepopulat pentru că muncitorii au părăsit și ei zona. O statistică întocmită la 1927 arată că la Arpașul de Sus erau 397 familii cu 1731 membri dintre care 1575 erau români, 149 țigani și 7 nemți. Țiganii au fost aduși aici din Banat de grofi pentru a-i folosi la munca la pădure, la lemn. Pământul era foarte steril, iar oamenii au plecat pentru a-și găsi noi surse de trai, unii în alte localități, iar alții au emigrat peste ocean. La început de secol au plecat în America și s-au stabilit acolo peste 100 de persoane. Cei care au rămas în sat se ocupau cu creșterea vitelor, tăierea lemnului și diferite meșteșuguri. Sătenii de la Arpașul de Sus erau renumiți prin meșteșugul mâinilor, ei fiind căutați ca palmași în împrejurimi. După deschiderea fabricilor Ucea localnicii din Arpașul de Sus s-au angajat aici și făceau naveta la muncă folosind autobuzele ITA pentru fiecare schimb.

Corbi, satul cel mai sărac din zonă

Satul Corbi este așezat la 3 km sud de șoseaua națională Făgăraș-Sibiu între comunele Viștea de Jos și Ucea de Jos, pe o vale ce are direcția S-N. Satul era populat în totalitate de români. La recensământul din anul 1928 satul număra 100 de familii cu 396 membri, iar după aproape 40 de ani, respectiv în 1966, satul avea 310 membri. Sătenii se ocupau cu agricultura, creșterea vitelor și pădurăritul. Aici oamenii erau constituiți în posesoriat. La început de secol XX un număr 24 de persoane au plecat în America. Prin construirea Fabricilor Ucea a fost expropriată întreaga pădure a „Composorului foști coloni și boieri” din Corbi. Într-o adresă din data de 26 septembrie 1940 care se referă la expropriere se arată: „Dintre comunele expropriate cea mai lovită este comuna cea mai săracă din zonă, Corbi, căreia i s-a luat în întregime pădurea, proprietate colectivă a comunei”. Satul Corbi era renumit pentru sărăcia lui. A rămas în popor expresii despre starea acestui sat: când cineva începe să se laude, un altul se adresa ascultătorilor „*laudă moara din Corbi!*”. Asta pentru că în Corbi n-a existat niciodată moară. Familii originare din Corbi au fost: Cădea Nicolae, maistru chimist, angajat la combinat în 1952, Mihai Nicolae, strungar din 1949, Boldea Ion, maistru mecanic din 1948, Birsan Maria, operator chimist, căsătorită cu Vighici.

Cătuțul cu 21 de case

Sumerna este în ziua de azi un cătun ce aparține de comuna Ucea din punct de vedere administrativ. Este amplasat la poalele Munților

Făgăraș, la 5 km de Ucea de Sus. În 1968 existau în Sumernă 21 de case cu 27 familii. Pe terenul Sumernei s-a propus inițial să se amplaseze colonia Fabricilor Ucea. Proiectul a fost anulat pentru că era necesară construcția unui pod peste râul Ucea care n-ar fi putut fi camuflat împotriva unor eventuale atacuri aeriene. Toți locuitorii Sumernei au fost angajați ai fabricilor motiv pentru care au fost construite drumuri de acces din sat până la combinat. Aici n-au fost însă construite niciodată magazine, iar copiii mergeau la școală la Victoria. Astăzi, aici s-au edificat vile turistice, case de vacanță, un parc fotovoltaic și o șosea modernă. Aici este amplasată și stația AROMAPA Serv.

Incendiul care a dislocat satul

Comuna Ucea de Jos este situată pe malul stâng al Oltului, în dreptul vărfurilor montane Târâța și Gîrdomanul, fiind străbătută de drumul național Brașov-Sibiu. În partea de apus curge pârâul de munte Ucea Mare în lungul căruia este înșiruită comuna. Înainte de 1843 locuitorii satului aveau locuințele așezate de-a lungul drumului. Un incendiu a distrus toată partea de răsărit a satului, iar locuitorii rămași fără case s-au stabilit în partea de miază-noapte a satului, pe locul unde astăzi este Ucea de Jos. În 1928 în comună existau 178 de locuințe iar dintre acestea doar 165 aveau fântâni. Conviețuiau aici 999 locuitori, dintre care 865 băștinași. În luna martie 1966 existau 970 de locuitori. Înainte de 1848 sătenii erau iobagi și plăteau zeciuială și lucrau câte 2 zile pe săptămâna pe moșia lui Bruckenthal. Acesta deținea o proprietate de 250 jugăre, ceea ce însemna 144 hectare. Nu lucrau pe moșia lui Bruckenthal boierii care făceau serviciul de pază la graniță. După anul 1848 când s-a desființat iobăgia, s-au împărțit pământurile la boieri și iobagi, iar moșia lui Bruckenthal ajunge la statul ungar care va prelua terenurile dintre comună și Olt în suprafață de 500 jugăre înființând o fermă domeniială modernă. Pământul nefiind îndestulător față de numărul locuitorilor din comună se aduceau cereale și din alte părți. Și de aici au plecat în America 60 de persoane. Bătrânii satului își amintesc de prima școală a satului care a funcționat în case particulare. Învățau aici numai copiii iobagilor. Boierii în schimb, puțini la număr, își trimiteau copiii la Școala Grănicerească din Viștea de Jos. În anul 1855 s-a înființat prima școală confesională, iar în anul 1898 s-a mai înființat școala de stat ungurească unde era un singur învățător. Multe familii din sat s-au mutat la Victoria după înființarea combinatului unde au fost angajați: Căpățână Nicolae, lăcătuș mecanic angajat în 1943, Cucu Nicolae, lăcătuș angajat în

1951, Glăjar Irimie, electrician din 1952, Glăjar Maria, laborantă și soțul ei Glăjar Peicu, din 1954, Bărbat Ion, electrician, Băcilă Gheorghe, inginer, Ivan Viorica, învățătoare căsătorită cu medicul Bucșe, Fuciu Olimpiu, maistru electrician angajat în 1952, Glăjariu Ion, maistru chimist împreună cu soția Olimpia.

Ucea de Sus, satul locuit doar de români

Este așezat la poalele Munților Făgăraș, în dreptul vărfurilor Târâța și Gîrdomanul, la 4 km sud de Ucea de Jos pe pârâul Ucea Mare. Este satul cu o populație curat românească. Până în anul 1848 a fost un sat de iobagi care lucrau pe moșia grofului ce deținea întreg pământul satului. Printre iobagi existau și câteva familii boierinale care aveau propriile pământuri și lucrau ca grăniceri. Printre boierii satului amintim pe Bărbat și Vlăduțel. După apariția legii de împrumut din 1848 la Ucea de Sus a mai rămas o moșie a grofilor de 250 jugăre așezată la poalele Munților Făgăraș și care se numea „Margini-Braniște”. În anul 1880 această moșie este cumpărată de săteni. În anul 1928 satul număra 280 de familii cu 1300 locuitori, toți români. Pământul ucenilor de Sus era clasificat în trecut în rândul pământului neproductiv, de categoria a V-VII, pentru că nu satisfacea nici măcar nevoile locuitorilor. A fost motivul pentru care 180 de persoane au emigrat în America. Prima școală a satului a funcționat în case particulare unde învățau copiii de boieri și cei de iobagi. Data începutului acestor școli nu este cunoscută, dar ambele au durat până în 1859, când s-a înființat prima școală confesională ortodoxă pentru toată comunitatea și pentru boieri și pentru foștii iobagi într-un loc primitiv, de lemn, care a servit ca loc de școală până la 1882. În acest an s-a făcut inaugurarea imobilului școlar din piatră și cărămidă. La răsărit de satul Ucea de Sus, pe marginea șoselei de acces, s-a ridicat o fabricuță de cărămidă, în anii de început a lucrărilor de la Ucea, de Olga Cocora, soția unui ofițer din cadrul Fabricilor Ucea-locotenent dr. ing. chimist Dumitru Cocora. În timp fabrica a fost demolată. În dreptul fostei fabrici de cărămidă, de o parte și de alta a șoselei, s-au construit cu timpul câteva case. În localitatea Ucea de Sus erau construite 24 de case. Salariații combinatului care locuiau în satul Ucea de Sus făceau naveta pentru fiecare schimb cu autobuzul. Unii uceni au devenit locuitori ai orașului Victoria. Au fost angajați în combinat: Bărbat Virgil, maistru chimist angajat în anul 1955, Pandrea Alexandru, tehnician angajat în 1958, Dobrin Angela, căsătorită cu Nițu contabil s-au angajat în 1952, Bărbat Viorel, maistru mecanic, a

fost primul inventator din combinat, Lazăr Carol, mecanic, din 1944. În ziua de azi, ucenii de Sus beneficiază de fosta moșie boierească din Margini-Braniște, pe care au cuprins-o în posesoriatul cu aceeași denumire, și pe care au dat-o în folosință unui investitor (parc fotovoltaic) care le achită sume substanțiale de bani anual. Pe marginea acestei moșii s-au iscat mai mereu dispute între săteni.

Viștea de Sus, satul boilerilor

Satul este așezat pe malul stâng al râului Viștea al cărui izvor se află în versantul nordic al Vf. Moldoveanu, 2543 m, pe care localnicii îl numesc „Colțul Viștei Mari”. Denumirea satului vine de la numele „Vista”, din slavonește, ceea ce în limba română se traduce „Viștea”. Prima monografie a satului a aparținut învățătorului Aurel Peicu. Pământul aici este sărac și în memoria oamenilor există vorba veche „slăbina pământului nu-i decât de 3-4 degete”. De la Viștea de Sus s-au expropriat pentru construirea Fabricilor Ucea 72 ha teren neîmpădurit situat în partea de est a fabricii, care ulterior a fost împădurit. Numărul total al locuitorilor, bărbați femei și copii, la 1928, a fost de 1420. În sat erau familii boierești: Bărsan, Cioară, Harăbală, Iancu, Pociu, Popa, cu ramurile Baștea, Bucelea, Taciuc, Sarcană, Șandru, Șofariu, Vulcan. Satul a dat cel mai mare număr de locuitori ai orașului Victoria. Îi amintim aici pe Boantă Liviu, profesor, Popa Vasile, bucătar, Bălașa Victor, Bancu Vasile, Cococar Victor.

Pădurenii din Vișțioara

Vișțioara este un cătun înscris la comuna Viștea situat în partea de răsărit a combinatului care în timp a devenit o colonie a combinatului datorită angajaților care și-au construit aici case. A fost primul sat care a fost electrificat, în anul 1957. Satul a fost construit mult înaintea amplasării combinatului și se presupune că istoria lui s-ar duce undeva în secolul XIII. Inițial Vișțioara s-a numit Danu, fapt confirmat de învățătorul Aurel Peicu și de o hartă veche pe care erau însemnate numele Danu și Boantă pe locul cătunului. Aici a funcționat o școală care a luat ființă în anul 1936, primul învățător fiind Bica Gheorghe din Voivodeni Mari. Locuitorii cătunului erau numiți „pădurenii” și erau în număr de 34 familii care se ocupau cu pomicultura, creșterea animalelor și vânătoarea. S-au mutat din Vișțioara la Victoria Lucreția și Minerva Olteanu care prin căsătorie au devenit Solomon și Țaruș. Astăzi cătunul are destinație turistică, dar singurii turiști sunt localnicii cu dare de mână care și-au edificat aici vile și cabane și beneficiază și de o infrastructură modernă. (Lucia Baki)

Scandal la AROMAPA Serv

● Angajații cer salarii decente ● Consiliul de administrație și Adunarea Generală a Acționarilor, sub umbrela politicului

Când activitatea unei companii de utilitate publică devine miză politică, situația escaladează și afectează atât bunul mers al acesteia, dar și personalul angajat. Este vorba despre AROMAPA Serv din comuna Ucea, societatea patronată de legislativul de aici, care furnizează apa potabilă pentru populație. De vreo trei luni, scandalurile se țin lanț de această companie, iar factorii responsabili, respectiv consiliul de administrație și adunarea generală a acționarilor, se întrunesc pentru a sancționa activitatea managerilă și nicidecum pentru a găsi soluții pentru problemele societății și ale salariaților. Cel puțin așa susțin angajații, care cer conducerii să se aplece asupra problemelor reale.

Angajații vs. CA și AGA

Tocmai de aceea directorul general al societății AROMAPA Serv, Nicolae Mădălin Barbu, a invitat vineri, 5 iunie a.c., la o întâlnire pe angajații companiei, dar și pe membrii CA și AGA. Salariații voiau să-și spună părurile, însemnând nivelul salariilor, condițiile de muncă, presiunea zilnică și nevoia de stabilitate. Sperau să fie ascultați de membrii consiliului de administrație, de consilierii locali, acționarii ai societății. La această întâlnire în fața angajaților au stat doar directorul general Barbu Nicolae și un consilier local, Nicoleta Cristian, USR. Nu s-a deranjat pentru salariații niciun membru din CA, dar nici consilierii locali, 10 din cei 11, așa cum spun angajații.

Cele mai mici salarii, dar atribuții extinse

La această companie sunt 28 de angajați din care 21 sunt plătiți cu salariul minim pe economie, iar ceilalți 7 au venituri cu puțin peste acest nivel. La lefurile lunare se adaugă și bonuri în valoare de 30 lei/zi. AROMAPA Serv asigură alimentarea cu apă a populației din satele comunei Ucea, dar și pentru orașul Victoria, comuna Viștea și comuna Drăguș. Cei 28 de angajați, deși sunt remunerați cu venituri reduse, asigură serviciile pentru furnizarea apei către populație. „Apa trebuie să ajungă zilnic la consumatori. Stațiile trebuie supravegheate. Rețelele trebuie întreținute. Intervențiile trebuie realizate. Facturile trebuie emise. Încasările trebuie urmărite. Problemele din teren trebuie rezolvate. Aproape întreaga echipă lucrează cu venituri reduse, într-un serviciu public esențial. Această situație ne afectează și așteptăm să se ia măsuri” spun salariații.

Directorul general îi susține pe salariați

Directorul general al societății, aflat în această funcție din data de 16 februarie a.c., a transmis salariaților, așa cum susțin aceștia, că le cunoaște situația, le înțelege nemulțumirile și face tot posibilul ca solicitările lor să fie rezolvate. „Directorul general Nicolae Barbu ne-a spus că va încerca, în limitele legii și ale posibilităților reale ale societății, să identifice soluții pentru sprijinirea personalului și pentru îmbu-

nătățirea situației salariaților. Ne-a transmis că societatea nu poate funcționa fără oamenii care muncesc efectiv, în teren, la stație, în zona tehnică, economică și administrativă” au spus salariații.

Controale unul după altul

Pe lângă aceste scandaluri, compania a fost și în vizorul controalelor instituțiilor de specialitate. În ultima săptămână, reprezentanții SGA, Mediu au efectuat verificări la AROMAPA Serv „Aceste controale confirmă că activitatea noastră, supravegheată de directorul general, respectă normele legale, iar noi ne facem bine treaba. Pentru un operator de apă, astfel de verificări au o greutate aparte, deoarece privesc direct calitatea serviciului public, siguranța alimentării cu apă și respectarea obligațiilor legale” au mai precizat

salariații.

De ce le-a cășunat pe director?

Întâlnirea cu salariații a avut loc într-un context administrativ tensionat. În ultima AGA, acționarii au analizat activitatea directorului general și mai puțin situația economică a societății sau condițiile de muncă și nivelul salariilor angajaților. Consiliul de Administrație prin pixul președintelui acestuia vrea doar penalizarea activității manageriale, iar printr-o adresă a transmis deciziile Adunării Generale a Acționarilor. În document, Consiliul de Administrație face referire inclusiv la remunerarea unor atribuții în plus ale unor angajați, la măsurile de organizare internă, la activitatea managerială și la posibilitatea analizării răspunde-

rii disciplinare sau manageriale. Stabilitatea serviciului public și identificarea unor soluții legale pentru personalul care ține activitatea în funcțiune sunt trecute în plan secundar de aceste foruri de conducere. „Ni se cere doar să ne îndeplinim atribuțiile, fără ca problemele să ne fie ascultate și analizate. Apa nu curge din ședințe, apa nu ajunge la robinet din declarații, amănări sau dispute. Ajunge prin munca unor oameni care își fac treaba zi de zi, de multe ori în condiții dificile și cu venituri mici. Noi nu suntem cifre într-un tabel, suntem oamenii care ținem societatea în funcțiune. Nu poate exista performanță fără oameni motivați. Nu cerem privilegiu ci o analiză corectă a muncii noastre. Chiar se vrea distrugerea companiei?” au încheiat angajații. (Lucia BAKI)

Pe o coloană

Ecologizare

O acțiune de ecologizare a râului Olt, zona barajului de la Voila și Balta 5, a fost organizată vineri, 5 iunie a.c. Organizatori au fost Primăria Voila, AVPS Făgăraș, SEGA Brașov- punct de lucru Făgăraș, Ocolul Silvic Voila Pădurile Făgărașului, membrii societății civile și pescarii din zonă. Participanții au contribuit la colectarea și îndepărtarea deșeurilor abandonate, având ca obiectiv protejerea mediului, conservarea ecosistemului local și menținerea unui cadru natural curat și sigur pentru comunitate și vizitatori. A fost strânsă o cantitate de aproximativ 6 mc de deșeurii.

Acțiuni anti-braconaj

AVPS Făgăraș organizează periodic controale, împreună cu reprezentanții Detașamentului de Jandarmi, pentru a depista acțiunile de braconaj în apele Oltului. Au fost verificări la barajele de la Șona, Oltet, Dridif și Arpaș. Împreună cu reprezentanții AVPS Sibiu în zona Arpaș, au fost descoperite și îndepărtate unelte de pescuit ilegale, dar și salvarea mai multor pești capturați de braconieri.

Inconștient

Un tânăr de 26 de ani din Rotbav este cercetat penal după ce autoturismul pe care îl conducea a luat foc pe o stradă din localitatea Ileni. Incidentul a avut loc joi, 4 iunie a.c., când polițiștii din cadrul Secției de Poliție Rurală Voila au fost sesizați prin apel la 112 că un autoturism aflat în comuna Mândra a fost cuprins de flăcări. Oamenii legii au identificat conducătorul auto, un tânăr de 26 de ani, care le-a declarat că autoturismul a luat foc în momentul în care a încercat să îl reponească. În urma verificărilor, polițiștii au constatat că acesta nu deține permis de conducere, iar mașina aparținea unei alte persoane. Testarea cu aparatul etilotest a indicat o concentrație de 0,63 mg/l alcool pur în aerul expirat.

SMID se va realiza și fără comuna Părău

● Consilierii locali din această comună nu au participat la întâlnirea de la Făgăraș ● Cât va fi tariful de salubritate după realizarea investiției de 180 milioane euro

Implementarea sistemului de management integrat al deșeurilor (SMID) din județul Brașov continuă să fie ținta unor campanii de dezinformare. După controversele generate în comuna Părău, unde a fost invocată „o groapă de gunoi”, acum apare o așa zisă problemă și la Măieruș, unde în cadrul proiectului SMID se construiește un centru de aport voluntar (CAV). Joi, 4 iunie a.c., ora 10.00, a avut loc în sala de ședințe a Primăriei Făgăraș o întâlnire cu consi-

lierii locali din comuna Părău pe tema SMID. Au participat președintele Consiliului Județean Brașov, Adrian Veștea, prefectul județului Brașov, Cătălin Văsii, vicepreședintele Consiliului Județean, Adrian Iatan și președintele ADI ISO Mediu Brașov, Szenner Zoltan. Numai că nu s-au arătat consilierii locali din comuna Părău, cei mai vocali împotriva SMID. Doar trei consilieri locali (PNL) s-au prezentat la discuții.

Campanie de dezinformare la Părău pe tema SMID

Consiliul Local Părău este singurul din județul Brașov care nu a votat contractul de asociere în vederea gestionării în comun a deșeurilor prin intermediul viitoarelor instalații din cadrul Sistemului de Management Integrat al Deșeurilor. „Am vrut să purtăm o discuție cu consilierii locali din Părău, să vedem care sunt obiectivele lor. Dar o

discuție onestă, pe bază de argumente concrete, nu pe informații false, pentru că în ultima vreme în Părău se desfășoară o adevărată campanie de dezinformare. Noi vrem să clarificăm motivele pentru care unii consilieri se împotrivesc realizării unui Sistem de Management Integrat al Deșeurilor. Dacă nu se va putea altfel, vom depune cererea de finanțare pentru proiect fără Părău. Nu ne dorim acest lucru, pentru că nu este normal ca întreaga comunitate să plătească din cauză că unii au alte interese” explică Szenner Zoltan.

Beclean: 40 lei/persoană/lună

În lipsa unui sistem de management integrat al deșeurilor, tarifele la salubritate vor fi mult mai mari. Avem un exemplu, în prezent, comuna Beclean. Oamenii plătesc firmei de salubritate, Comprest SRL, 40 lei/persoană/lună. O familie cu doi copii plătește lunar 160 lei, iar într-un an 1920 lei. În viitor, se preconizează că aceste tarife vor crește în lipsa unor investiții majore în domeniul gestionării deșeurilor.

Ce spun documentațiile SMID

În Studiul de fezabilitate a fost făcută o previzionare cât va fi tariful de salubritate în zona rurală din județul Brașov. În primul an de funcționare al instalațiilor SMID, 2031, tariful plătit de beneficiari va fi de 22 lei/persoană/lună. „Prin reciclarea, valorificarea, compostarea deșeurilor vom produce venituri din care vom putea acoperi o mare parte din cheltuieli, nu va trebui să le plătească populația. Așa funcționează aproape peste tot în vestul Europei, doar la noi sunt alte interese. Cât va fi în Părău dacă această comună rămâne singură în județ care nu se asociază să gestioneze în comun deșeurile. Cred că se va dubla. La Părău se desfășoară o amplă campanie de dezinformare, cu un mesaj simplu, dar fals: „Nu vrem groapă de gunoi!”. Scopul acestor instalații de sortare, tratare și compostare a deșeurilor este scăderea cantității de deșeurii care ajunge la depozitare prin reciclare. Oamenii nu realizează că este în interesul comunei ca

această instalație de sortare și tratare a deșeurilor să se realizeze. Mai mult, în Părău se vor asigura 70-80 de locuri de muncă și vor crește substanțial veniturile din taxe și impozite la bugetul comunei. Venituri din care se vor putea face alte investiții: drumuri, canalizare, apă, iluminat public, deci tot în beneficiul locuitorilor” a explicat Szenner Zoltan.

Cum arată o stație modernă

„O stație modernă de sortare este ca o fabrică, iar lângă ea se află instalația de tratare a deșeurilor. Deșeurile nu sunt stocate, ci, pe măsură ce sunt aduse, sunt introduse direct în instalație cu un încărcător frontal. Deasupra instalației de tratare sunt tubulaturile de ventilație prin care aerul din hală este absorbit și filtrat printr-un biofiltru de mărimea unei piscine. Toate activitățile se desfășoară în hale închise, pe platforme betonate de pe care se colectează până și apa de ploaie. Apa folosită în proces este epurată și poate fi reutilizată ca apă tehnologică. Compostarea se va face în tunele de compostare închise unde procesul se desfășoară la temperatură și în atmosferă controlate. Terenurile din jur nu vor fi afectate” explică Szenner Zoltan. (Lucia BAKI)

Bioenergetica, o abordare nouă a artei vindecării

Tentativa eșuată de crimă în masă a dronelor ucrainiene de a arunca în aer portul Constanța și o jumătate de oraș o lasă în seama politicienilor și desigur a acelor români care încă nu au „adormit” la narativele trădătorilor în stare continuată, din decembrie 2024 până azi. Ucraina și-a cerut scuze oficial Greciei pentru drona maritimă ucrainiană descoperită în apropierea insulei Lefkada în mai 2026. În cazul României unde o dronă ucrainiană a fost detonată, colegul lui Nicușor, Zelenski, nici măcar nu l-a sunat cu atât mai puțin să transmită pe alte căi o scuză oficială. România nu poate fi condusă prin rapoarte care nu apar niciodată, prin concluzii care nu sunt prezentate și prin explicații care nu ajung niciodată. Când instituțiile ascund informații iar conducătorii evită întrebările stabilitatea dispăre. Haideți să încercăm să descifrăm care ar putea fi viitorul medicinei.

Bioenergetica, viitorul Medicinei

Dr Carlos Nogueira, membru al Consiliului Fundației Europene pentru Medicină Alternativă și director al Centrului pentru Predarea Medicinei Tradiționale Chineze arată că viitorul medicinei rezidă în Bioenergetică, o abordare nouă a artei vindecării pe care medicii convenționali, atunci când vor înțelege principiile științifice pe care se bazează și care sunt direct legate de noua paradigmă energetică a științei moderne, o vor accepta. Medicul de astăzi a fost învățat să diagnosticheze și să trateze folosind radiologia, laboratorul, microscopia chimiofarmacia și chirurgia. I s-a introdus un model fiziopatologic și biochimic care a ignorat existența energiei ca sursă integratoare și reglatoare a tuturor structurilor fizico-chimice și prin urmare nu poate interpreta și utiliza multiple resurse diagnostice și terapeutice cum ar fi acupunctura, homeopatia, acupunctura auriculară, reflexologia etc. Îndoielile legate de acupunctură și lumea sa de chakre, nadi (în sascrită, canale ale corpului energetic prin care trece prana, energia vitală. Se apreciază că sunt aproximativ 72 000 canale) și meridiane energetice se disipează atunci când chiar și celui mai „ortodox” doctor (medicina practică în lume se numește medicina ortodoxă) i se arată că limbajul poetic care înconjoară această disciplină, vântul, lemnul, focul - corespunde punct cu punct cu cunoștințele actuale despre fizica cuantică și câmpurile energetice. Nogueira împreună cu profesorul Nguyen Van Nghi arată că este necesar să se construiască punți care să permită trecerea către „cealaltă parte” fără riscul de eșec. Trebuie rețenționată fiziopatologia energetică cu fizica funcțională dezbrăcând-o de tot misticismul cu care o multime de oportuniști egoiști au înconjurat-o.

Acupunctura ca opțiune terapeutică

Acupunctura va ocupa într-o zi și în Occident primul loc pe care îl merită atunci când medicii convenționali care se formează astăzi vor ajunge la realitatea ei și a homeopatiei. Puntea de legătură dintre Medicina Tradițională Chineză și medicina convențională este Bioenergetica, o nouă modalitate de înțelegere a medicinei. Deși contururile sale sunt încă nedefinite, Medicina Bioenergetică este o disciplină care promovează integrarea medicinei energetice sau vibraționale, a practicilor medicale tradiționale și a medicinei moderne salvând ce e mai bun din fiecare domeniu terapeutic fără a uita imensul potențial de autovindecare inerent ființelor umane. Bioenergetica consideră ființa umană ca o unitate de conștiință, un produs al interacțiunii diferitelor câmpuri energetice. Prin urmare, unul dintre scopurile sale este de a permite fluxul de energie vitală în organism, lucru pentru care tehnicile terapeutice pot fi utilizate la nivel mecanic, cu tehnici manuale, și chimic, tipic medicinei convenționale, precum și utilizarea tehnicilor de vindecare psihologică sau spirituală. În cele din urmă Bioenergetica plasează cauza proceselor biochimice ale ființei umane în domeniul energetic și prin urmare în vârful piramidei sănătății. Dr Nogueira: „Ne spun că suntem biochimie dar nu este cazul. O legătură nu se formează fără energie. Nu există chimie fără energie. Energia este cea care induce legătura, care produce chimie”. În zilele noastre nu mai vorbim despre molecula de apă în termeni de x electronioliți, energia necesară pentru a realiza legătura, tropismul electromagnetic. Dacă este mai mare sare pe un orbital diferit și legătura nu se formează. Dacă este mai mică o împiedică. Prin urmare dacă energia este echilibrată reacțiile biochimice sunt conștiente, dacă este dezechilibrată, reacțiile biochimice vor fi dezechilibrate. Dr. E Gray Djiamond vizitând China a observat mai multe proceduri chirurgicale în care acupunctura era singurul anesteziec utilizat. La un moment dat jumătate de plămân a fost îndepărtat de la un bărbat folosind un ac simplu de oțel ca sedativ. Acul a fost introdus și rotit la un punct de acupunctură de pe brațul său stâng. Diamond a declarat: „Pieptul pacientului era complet deschis. Puteam vedea cum îi bătea inima și pe tot parcursul procedurii bărbatul a continuat să ne vorbească vesel și să afișeze o coerență absolută. În mijlocul operației a spus că îi este foame”. De atunci tot mai mulți medici au apelat la acupunctură ca opțiune terapeutică dar fără a înțelege pe deplin baza energetică a acesteia, existența acelei energii cunoscută în Medicina Tradițională Chineză sub numele de Qi, care curge prin cor-

pul nostru printr-un sistem complex de canale, nadi și meridiane iar existența acestei energii nu mai este ceva ce poate fi contestat.

Legea lui Ohm în Medicină

Medicul alopăt convențional nu crede în existența nadi-urilor și a meridianelor. Și nu crede că organele sunt conectate prin energii care există și circulă prin corpul nostru. Pierre de Vernejoul a dovedit existența meridianelor. Se poate verifica existența acestei energii printr-o simplă măsurare bioelectrică. Legea lui Ohm spune: „curentul este egal cu tensiunea împărțită la rezistență”. Cu cât există mai multă energie într-o zonă cu atât există o rezistență mai mare la trecerea curentilor de joasă tensiune. Dacă se aplică o constantă de 12 volți unei persoane în timp ce se măsoară curentul acustic sau vizual cu un dispozitiv se poate verifica că în funcție de zona măsurată aceasta oferă citiri diferite ale rezistenței. Și astfel se confirmă că zonele cu cea mai mică rezistență sunt tocmai cele în care Medicina Tradițională Chineză a plasat meridianele de acupunctură acum mii de ani. Pielea oferă mai multă rezistență la trecerea curentului de joasă tensiune decât meridianul deoarece meridianul are mai multă energie. Dar la rândul său meridianul de acupunctură oferă mai multă rezistență decât punctul de acupunctură deoarece punctul are mai multă energie. Și punctul de acupunctură oferă mai multă rezistență decât punctul patologic unde energia se manifestă sub formă de căldură. Toate acestea se demonstrează ușor cu un dispozitiv care măsoară intensitatea în microamperi. Medicii trebuie să înțeleagă că prin manipularea energiei acestor puncte și canale putem regla sistemele interne ale corpului. Medicina Tradițională Chineză folosește un limbaj adaptat culturilor orientale, nu se bazează pe cultura noastră carteziană, newtoniană și ortodoxă astfel că nu folosește ceea ce numim „limbaj științific” astfel că trebuie să înțelegem lucrurile în acest limbaj (oriental) într-un mod metodic, rațional și logic. Când Medicina Tradițională Chineză vorbește despre lemn, vânt, foc, metal și apă se referă la simboluri derivate din natură în centrul cărora se află principii fizice dovedite. Energia fundamentală este reprezentată de lungimea sa de undă. Lemnul definește un anumit spectru de lungimi de undă iar focul altul. Focul este de exemplu culoarea roșie, gustul acru, căldura, vara... Și așa este cu fiecare dintre cele cinci elemente. Cu alte cuvinte dacă împărțim radiația electromagnetică în cinci sectoare principale fiecare sector corespunde unor frecvențe care cuprind culori, arome, note muzicale și radiații electromagnetice, inclusiv cele provenite de la soare, lună și stele. Aceste lungimi de

undă influențează, adică au tropism electromagnetic, organe specifice. De exemplu culoarea verde, nota muzicală Do, vântul, primăvara și gustul acru sunt stimuli care datorită lungimii lor de undă influențează ficatul. Cu toate acestea gustul amar, nota muzicală Re, căldura și culoarea roșie sunt lungimi de undă care stimulează funcția cardiacă. Culoarea, mirosul, gustul și notele muzicale au toate o frecvență electromagnetică deoarece totul este energie iar această frecvență electromagnetică în funcție de banda sa corespunde unuia dintre cele cinci organe principale: ficat, inimă, rinichi, splină/pancreas și plămân. Acestea la rândul lor corespund unei denumiri metaforice: rinichiul cu apa, plămânul cu metal, inima cu foc, splina și pancreasul cu pământ iar ficatul cu lemn. Dar metafora nu poate ascunde faptul că vorbim totuși despre energie cu lungimi de undă diferite. Muzica cu predominanța notei Do stimulează funcțiile splinei și pancreasului. Acest lucru este extrem de important de știut deoarece este baza terapiei prin muzică (s-a observat că pacienții nu numai că sângerează mai puțin în timpul procedurilor cu această terapie dar se recuperează mult mai repede) Acesta este motivul fundamental pentru care anumite culturi folosesc un anumit tip de muzică și nu altul. De ce credeți că scoțienii folosesc cimpoiul? Deoarece nota muzicală predominantă în ele este esențială pentru a stimula un organ specific căruia îi lipseau nutriții potrivite (purtații unei anumite energii) în mediul lor care era mult mai limitat în trecut decât este acum. Orice compensa aceste deficiențe era perceput inconștient ca fiind benefic de către oameni și încorporat în cultura lor. Folclorul diferitelor culturi, muzica, culorile, îmbrăcămintea și alte expresii culturale, conține terapii pentru compensarea energetică. Puntea care va uni medicina convențională cu cea orientală va fi Bioenergetica iar modalitatea de a o traversa este de a renunța la explicațiile „poetice” din Occident și de a le înlocui cu echivalentele lor fizico-chimice. Cu alte cuvinte să smulgem biochimiei suprafața sa actuală în înțelegerea și originea bolilor și să o înlocuim cu bioenergia.

Ființa umană are propria amprentă energetică

Nici o legătură chimică nu se formează fără energie. Nu există chimie fără energie. Energia este cea care induce legătura, cea care produce chimie. O anumită cantitate de energie este esențială pentru formarea moleculelor și a proteinelor. Funcțiile biochimice vor fi corecte dacă impulsurile energetice care facilitează legăturile sunt corecte. Dar dacă energia devine dezechilibrată funcțiile biochimice se vor dezechilibra iar procesul bolii va începe. Nu există „chimie” între doi oameni!

Există o atracție electromagnetică care declanșează o serie de procese biochimice și fizice, eliberarea de adrenalină și testosteron. Fiecare dintre noi are o configurație electromagnetică și în consecință una electrochimică. În plus ființa umană are propria amprentă energetică care se situează între 0,2 și 0,09 electron-volți - exact „raza vieții”, raza bio-infraroșie. Aceste cantități eV reprezintă limitele minimă și maximă. Și între acestea două fiecare dintre noi are propria lungime de undă. Un electron-volt este energia pe care o dobândește un electron atunci când este accelerat de o diferență de potențial de un volt. Este un nivel de energie tipic pentru fenomenele atomice. De exemplu, sunt necesari 13,6 eV pentru a îndepărta un electron dintr-un atom de hidrogen. Fotonii luminii emiși atunci când electronii dintr-un atom trec de la o stare excitată la una inferioară într-un tub fluorescent au o energie de câțiva eV. Ei bine, de exemplu am o semnătură energetică de 0,175217 electron-volți (eV) și dacă mă intersectez cu cineva cu o semnătură de 0,175217 sau 0,175218 se va produce un efect de atracție electromagnetică deoarece amândoi vibrăm la o lungime de undă similară. De aceea aceste efecte bruște de atracție sau respingere pe care unii le numesc „inexplicabile” apar între oameni. Dar oamenii au capacitatea de a se adapta la ceilalți. Codul energetic, amprenta noului individ este conținut în gamet. Impactul uniunii dintre spermatozoid și ovul stabilește secvența care se menține prin mitoză, o replicare completă a gametului în toate aspectele sale biochimice, biofizice și bioenergetice. În acest prim moment se „imprimă” amprenta energetică a fiecărui individ. Mai mult, intensitatea acestei scânteii energetice inițiale va determina dezvoltarea tiparului biologic: dacă vei avea părul negru și ochii căprui, dacă vei fi slab sau vei avea urechi mai mult sau mai puțin ascuțite. Starea energetică a ființei care se naște depinde în mare măsură de intensitatea uniunii dintre spermatozoid și ovul.

Prevenția, cea mai importantă terapie

Sistemul energetic care guvernează funcțiile biochimice prin intermediul sistemelor nervos și endocrin nu este studiat în facultatea de medicină iar dezechilibrurile care apar la vârful biologic rămân necunoscute. Atunci când această energie este perturbată încep să apară o serie de semne clinice pe care medicina occidentală nu le poate interpreta deoarece

medicii nu au fost instruiți să facă acest lucru iar acest fapt privează ființele umane de cea mai importantă terapie: prevenția. Când începe să se manifeste un dezechilibru energetic, pacientul îi spune medicului ce percepe dar cum medicul nu vede nimic fizic trimite pacientul la pat pentru odihnă sau la un psihiatru. Nu trebuie permis ca boala să progreseze la nivel biochimic deoarece odată ce biochimia este modificată (transaminaze, glucoză, etc) funcția este și ea alterată și încep să apară leziuni la nivel de organ. Chirurgul nu ar trebui să fie considerat numărul unu, vârful sistemului de sănătate, când în realitate el reprezintă eșecul medicului iar medicul eșecul tratamentului biochimic. Acupuncturistii și homeopatii ar trebui să fie „medicii de familie” de astăzi. Terapiile trebuie propuse în funcție de progresia bolii. Cine vindecă în faza energetică? Acupuncturistul. Cine vindecă atunci când funcția biochimică este alterată? Farmacia, chimiștii, în special cei naturaliști. Cine vindecă atunci când funcționalitatea este afectată? Medicul, fizioterapeutil, specialistul în reabilitare. Cine vindecă atunci când organul este iremediabil afectat? Chirurgul. Dar intervenția chirurgului oricât de importantă și valoroasă ar fi este o demonstrație a faptului că sistemul a eșuat. Cei mai progresiști medici occidentali care încep să înțeleagă că ființele umane sunt interdependente, dar nu știu de ce, se bazează pe teoria corelativă care vorbește despre trei niveluri: sistemul nervos central, sistemul circulator, unde au loc toate funcțiile biologice și un mediator care reglează reacțiile biochimice, sistemul endocrin. Conform acestei teorii sistemul nervos emite un semnal care afectează sistemul circulator producând o reacție biochimică sau enzimatică reglată în timp de sistemul endocrin. Cei care acceptă această teorie cred că acupunctura acționează asupra sistemului nervos declanșând o acțiune în sânge prin intermediul sistemului endocrin. Și se înșeală complet. În urmă cu cinci mii de ani Medicina Tradițională Chineză afirma deja că al patrulea sistem este Qi-ul sau energia care interacționează direct cu sângele. O ființă fizică vie necesită căi energetice (sistemul nervos) pentru a transporta semnalul și mediatorii (sistemul endocrin) pentru a regla intensitatea aceluși semnal. (Gherasim Florin, membru al Asociației Internaționale de Medicină Integrată, Oncologică și Împotriva Îmbătrânirii, președinte pentru România al A.S.I.M.I.O.A., specialist în recuperare medicală)

Nădășenii vor sărbători victoria împotriva familiei Colțeu, la 24 iunie

● Retrocedarea ilegală a satului a fost blocată după 20 de ani de procese ● Tragedii produse de corupția din sistemul administrativ și juridic românesc

La 24 iunie, în satul Nadăș va fi mare sărbătoare. Nădășenii se vor bucura că au reușit, după două decenii, să alunge din sat familia Colțeu, cea care a vrut să devină stăpână peste întreaga avere a localnicilor moștenită din străbuni. Și n-au ales întâmplător această zi în care să se bucure laolaltă toți sătenii, este o zi cu triplă semnificație. Este praznicul Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, cel care l-a botezat pe Mântuitorul Hristos în apele Iordanului, o sărbătoare a luminii și a curățirii. Tradiția populară ne spune că în această zi apele devin sfinte, iar rugăciunile au putere sporită. Oamenii merg la biserică, se roagă pentru sănătate și protecție. Tot în această zi sunt Sânzienele, sărbătoare dragostei, naturii și belșugului. În credința populară, Sânzienele sunt zâne bune, care dansează noaptea pe câmpuri și aduc rod bogat pământului. Mai nou, la 24 iunie este Ziua Universală a Iei, simbol al identității românești. Pentru nădășeni, această zi mai însemnă victorie și unitate. Cazul Nadăș poate fi un studiu de caz pentru retrocedări ilegale și corupție. Dar într-o lume în care adevărul circulă liber fără interferențe politice sau de altă natură.

Povestea tristă a Nadășului

Când a venit executorul însoțit de jandarmi în toamna anului 2012 să scoată familia Birșiș din casă și din sălaș, nădășenii au făcut zid în fața familiei Birșiș, purtând pancarte cu inscripția „Je suis Birșiș”. Se întâmpla la șase ani de la intrarea în peisaj a familiei Colțeu, care, uzând de acte de moștenire false s-a declarat stăpână peste sat. Din fericire executarea silită nu a avut loc, dar cazul a făcut prăpăd printre oameni.

„Când or vini la executare și or început să scoată hainele și să le arunce, nevastă-mea o fugit și s-o pus în ștreang de frică. Noroc că o văzut-o un jandarm și a dat-o jos. Dar a rămas, săraca, așa, cu urmări” spune Iovu Birșiș. De atunci Ana Birșiș este în tratament, cu fișă medicală. „De luat, n-or putut să ne ia nimic până la urmă, am mers la judecată și am arătat că nu era legală executarea, că nu aveam drept asupra bunurilor și animalelor din sălaș. Dar am suferit toți, toată familia. Cât de coruptă e țara asta, adevărat tot trebuie să iasă la iveală. Cu minciuna nu poți să trăiești”, a adăugat Iovu Birșiș. „Maica Domnului a vrut să fi altfel decât intenționau colței și Ana lu Birșiș a fost salvată din ștreang. Dar cazul a făcut prăpăd, pe Bota Vichente l-a terminat, Miculiță Toader a făcut atac și e paralizat în cărucior, Tolan Doru a făcut infarct și a murit” a explicat Nicolae Rad despre suferința oamenilor.

Nadășul, un experiment al retrocedărilor

În 2006, Nadășul, un sat din județul Arad, a fost retrocedat aproape în întregime, cu tot cu pășuni, fânețe și pădure, unei familii care pretindea că este, în baza unui testament, moștenitoarea profilor ce deținuse satul la început de secol XX. Aș spune că povestea cu grofi a rămas doar în scripte, dar satul arădean Nadăș este un exemplu care răzbate dincolo de filele istoriei. Chipurile niște urmași ai vechilor grofi care au dominat Nadășul și împrejurimile lui și-au găsit obârșia și s-au năpustit asupra gliei nădășenilor. Cu puterea dată de fel și fel de documente pe care s-au pus sigilii și ștampile ale institu-

țiilor statului, au mers ca un tăvălug peste sat pentru a-și lua averea. N-au ținut cont de nimic, nici de cimitir, nici de casele oamenilor, nici de biserică, nici de băutura cu animale, nici de pădure. 8700 hectare de pământ erau un atuu prea mare pentru ca familia Colțeu să se împiedice de 1200 de nădășeni. Povestea Nadășului a prins vechime, 20 ani, și a uluit întreaga țară. A ajuns și la Făgăraș unde un judecător ar fi trebuit să-și pună explicit îndemânarea și priceperea pentru a destructura o întreagă filieră de tip mafiot. Numai că aici au fost date termene unul după altul în așteptarea dosarului de la DNA Timiș. Iar de la Făgăraș, dosarul „Nadăș” a luat drumul altor instanțe. La această năucitoare retrocedare a satului Nadăș „au pus umărul” un notar și mai mulți judecători arădeni, ale căror nume apar în mai multe dosare, ca într-o confirmare a faptului că, pentru unele persoane, tentația corupției este (aproape) irezistibilă.

Un notar și un testament fals

Povestea a început în 2002, când în fața notarului arădean Adrian Vlăi se prezintă soții Mihai și Viorica Colțeu. Aceștia solicită, în baza unui testament, să le fie eliberat un certificat de calitate de moștenitor, în urma decesului Ecaterinei Mairovitz, pe care o îngrijiseră în ultimii ani de viață. Femeia, susțineau soții Colțeu, le-ar fi lăsat moștenire bunurile ce aparținuseră familiei grofului Iosif Grosz, a cărei unică moștenitoare Ecaterina Mairovitz se pretindea. Doi martori, unul născut în 1930, altul în 1932, sunt aduși la notar, spre a susține spusele familiei Colțeu. Ambii îi știau pe soții Colțeu, unul

ruptie. „Inculpatul Vlăi Adrian, ar fi conceput și emis, la instigarea celor trei inculpați, persoane fizice, cu încălcarea normelor de drept civil și a normelor juridice privind desfășurarea activității notariale, un certificat în care ar fi atestat mai multe date nereale legate de calitatea de moștenitor legal a unei persoane. În perioada 2006-2010, după decesul acelei persoane, certificatul respectiv le-ar fi permis celor trei inculpați, în calitate de moștenitori: reconstituirea în mod nelegal a dreptului de proprietate pentru suprafața de 8.743 ha teren cu vegetație forestieră, pășuni, teren intravilan, situat pe raza administrativă a localității Nadăș, județul Arad; restituirii în mod nelegal a unei clădiri cu 6 apartamente și terenul aferent, situate în municipiul Arad” se arată în Rechizitoriul DNA. Prejudiciul evaluat de DNA era de 27.500.000 euro, valoarea terenurilor extravilane, păduri, pășuni, etc., și aproape 5 milioane lei obținuți din exploatarea lemnului și din subvențiile obținute fără drept, sume pentru care Ministerul Finanțelor și Primăria Tăuș au intrat în procese pentru recuperarea prejudiciului. Prin Încheierea penală nr. 415/21.12.2016 Curtea de Apel Timișoara dispusese anularea Certificatului de moștenitor nr.5/2003 și a actelor subsecvente, decizie confirmată prin Încheierea penală 603/9.06.2017 definitiv de Înalta Curte de casație și Justiție.

Nu toți corupții au fost condamnați

Cazul a trecut prin zeci de instanțe, împričinații au bătut drumul de la Ineu la Arad, Brașov, Făgăraș, Timișoara, București, până la Balș și Slatina, au făcut greva foa-

mei, au organizat proteste, au găzduit forumuri împotriva retrocedărilor ilegale. Doi magistrați care au judecat și în dosarele Nadășului au fost condamnați în alte cauze pentru corupție: Florița Boloș, condamnată la 7 ani închisoare cu executare, respectiv, Aurel Tripa, condamnat la 2 ani cu suspendare pentru luare de mită. Din 2013, avocata Vasilica Coroiu de la Baroul București se alătură nădășenilor și îi apără. Sute de termene de judecată, dosare soluționate în favoarea sătenilor, dar procesele continuă. La Brașov, de exemplu, dosarul a stat cel mai mult, din 2017 până în 2026, făcând slalon între judecătoria și tribunal pentru a fi anulată sentința civilă 657/2006, pronunțată de Judecătoria Ineu care-i declara moștenitori pe colței.

Nădășenii au învins minciuna

Numai că nădășenii au avut răbdare și încredere că vor învinge nedreptatea. Și au reușit. Prima bucurie au primit-o la 24 iunie 2025, când Judecătoria Brașov a pus stop tărășeniei printr-o sentință definitivă. Atunci nădășenii au tras clopotele la biserică din sat, semn că Dumnezeu a fost de partea lor. La 11 martie 2026 a fost o altă zi mare bucurie pentru nădășeni. Înalta Curte de Casație și Justiție i-a pus la punct pe Colței și toată minciuna lor prin care voiau să obțină averea satului Nadăș prin abuz, fals și fraudă. ICCJ a respins recursurile în casație a inculpaților Colțeu Viorica și Colțeu Mihaela, fiica sa, decizia fiind definitivă. Astfel, după 20 de ani de procese, cu răbdare, sătenii au învins sistemul mafiot care domină România de la un capăt la altul. (Lucia BAKI)

Pe o coloană

Comemorare

Zilele Rezistenței, ediția a 17-a, se organizează în perioada 24-26 iulie 2026, la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus și va avea tema

„Posteritatea luptei de rezistență anticomunistă. 20 de ani de la trecerea la Domnul a eroilor Ana și Ion Gavrilă Ogoranu”.

„După prăbușirea regimului comunist din anul 1989, societatea românească începea să descopere lupta și jertfa celor care au luptat pentru libertate, iar foștii luptători în Rezistența anticomunistă au încercat să reparați în spațiul public, asumându-și să depună mărturie despre lupta românilor împotriva comunismului, să aducă la lumină lumina comise de regimul totalitar. În ciuda interesului multora pentru această istorie secretă până atunci, apariția lor nu a fost primită cu entuziasm nici de noile autorități (formate din cadre ale regimului trecut) și nici de o anumită parte a populației, îndoctrinată de propaganda a 45 de ani de comunism. În lipsa lustrății politice și unui proces real de decumunizare, veteranii au urmat un parcurs dificil în munca lor de recuperare și valorificare memorială a istoriei Rezistenței anticomuniste, foarte mult timp statul neacordând nici un suport demersului, care s-a bazat aproape exclusiv pe inițiative private sau cel mult pe colaborarea Bisericii. În linii mari, situația este aceeași și astăzi. În anul 2006 se stinge din viață cea mai cunoscută figură a luptei de rezistență armată împotriva comunismului din România și din întreaga Europă de Est. Este vorba de Ion Gavrilă Ogoranu, conducătorul unui grup înarmat din nordul masivului Făgăraș, urmat la două luni distanță de soția sa Ana, femeia care și-a asumat riscul adăpostirii unui condamnat la moarte timp de 21 de ani. Simbolic, putem considera anul 2006 ca pe o linie de demarcație între două perioade distincte: prima, cea a redescoperirii, după căderea regimului comunist, a foștilor luptători în Rezistență, și cea de-a doua – preluarea și continuarea muncii de perpetuare a Memoriei și de valorificare științifică, muzeală, editoria-lă a istoriei luptei anticomuniste de către o nouă generație de iubitori ai adevărului și dreptății, care au avut privilegiul de a-i cunoaște nemijlocit pe eroii acestei lupte. Care este percepția asupra memoriei Rezistenței și represivii totalitare într-o societate care – conform unui sondaj realizat anul trecut – în proporție de 55% consideră că regimul comunist a fost bun? Cum reușesc organizațiile civice să prezerve și să valorifice cultural și științific memoria istorică a luptei anticomuniste, în condițiile unei legislații ambigue, cu aspecte represive, de natură memorică? Care sunt perspectivele unei reconcilierii naționale reale ancorate în adevăr pentru Memoria luptei de rezistență?” Coriolan Baciu, președintele Fundației Ion Gavrilă Ogoranu

Programul manifestărilor
Vineri 24 iulie

● ora 9: drumeție la chilia Părintelui Arsenie Boca (Valea Sâmbetei)

● 17.00: proiecții de film (Aula Academiei) – Restituiri din arhiva Rezistenței. Înregistrări video cu luptătorii anticomuniști după 1989

Sâmbătă 25 iulie

(Aula Academiei Ortodoxe)

● 10.00: Vernisaj expoziție – „Ana și Ion Gavrilă – 20 de ani de la trecerea la Domnul. Casa memorială de la Galtiu”

● 10.00-13.00: Simpozion 1
● 15.00-17.00: Simpozion 2
● 18.00-19.00: prezentări de carte

Duminică 26 iulie

● 9.00: Sf. Liturghie (paraclisul Mănăstirii Brâncoveanu)

● 11.00: Comemorarea luptătorilor în Rezistența anticomunistă din Munții și Țara Făgărașului

Creștinismul interpretat în logica masoneriei

● Iisus Hristos este considerat de masonerie doar un întemeietor de Mare Religie inspirat de Marele Arhitect al Universului

Incheiem capitolul biblic privit prin ochiul masoneriei cu interpretarea dată creștinismului sau Iisus Hristos privit din punctul lor de vedere. „Înainte de a avea o controversă asupra continuității între Masoneria operativă și Masoneria modernă, a existat o controversă asupra continuității Masoneriei antice în Evul Mediu și trebuie arătat de la început că ambele dispute au fost create de turbulența politică și ideologică a secolului al XIX-lea. Cele șase decenii agitate dintre Revoluția Franceză și Revoluția europeană din 1848 au conturat, pe de o parte, ideea istoriei făcute de popoare prin punerea în mișcare a masei și pe de altă parte, ideea unei alte căi decât a teologiei și ierarhiei ecleziastice și care încă să poată menține activă ideea de elită, indispensabilă progresului. În domeniul Artei construcțiilor, situația a fost foarte bine surprinsă de istoricul francez al artei Alain Erlande-Bran-denburg care a expus simplu, fără comentariu critic, cele două teorii de secol al XIX-lea despre construcția catedralelor: una, provenind dintr-un roman al lui Victor Hugo, potrivit căreia catedralele au fost niște „construcții colective” ale societății, iar alta de-a dreptul capitalistă, că ridicarea catedralelor a fost rezultatul unei relații contractuale între episcopi și șeful mason de lucrări (N.R- mason cu înțelesul de șef al breslelor de zidari și nu în înțeles ezoteric). Ambele teorii, cu toate că astăzi trezesc reacții de la hohotul de râs la zâmbetul înțelept, conțin în substat problema autentică a exprimării umane prin intermediul construcției, între principiul utilității și principiul artistic. Și sigur că în acest loc s-a pus și întrebarea dacă Masoneria a jucat un rol, fie prin secretele sale profesionale, fie prin încălcarea simbolică pe care o transmite prin milenii” explică Alex Mihai Stoenescu.

Impunerea dogmatică a creștinismului

Cert este faptul că odată cu impunerea dogmatică a creștinismului se produc schimbări importante în cadrul masoneriei. „Schimbarea radicală petrecută în credințele religioase de la Antichitate la Evul Mediu, precum și alunecarea ei spre dogmatism, a împins Arta construcțiilor, mai ales în aspectul său intelectual, spre marginea societății, astfel că, pe de o parte, componenta ezoterică a Masoneriei operative a intrat în adormire, unde se intersecta secret din când în când și în anumite locuri cu ocultismul, iar pe de altă parte, a dat impresia că admite postura unui executant al comenzilor venite de la suprastructura politică, economică și ecleziastică a societății. Istoria Masoneriei trebuie de aceea să se ferească de capcana atractivă a revoltei împotriva dogmatismului catolic explodate în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea și totodată exagerarea influenței pe care Creștinismul ar fi exercitat-o asupra ei. De aceea, problema continuității ideilor masonice într-o perioadă de câteva secole în care religia se modifica radical, marcând o ruptură categorică între Antichitate și Evul Mediu, este dificil de analizat” (Alex Mihai Stoenescu)

Amprenta lui James Anderson

„Tratarea superficială în partea de Istorie a Constituțiilor de către pastorul James Anderson a apariției și strălucirii lui Iisus Hristos în istoria omeniului nu putea să nu genereze o vie dezbateră în Adu-nările Marii Loji din Anglia. Atitudinea lui Anderson încălca principiul binar al compunerii filozofice și doctrinei masonice, iar în al doilea rând aducea istoria organizației într-un punct critic: cum explici existența și implicarea

Masoneriei operative medievale în construcția marilor monumente creștine, a catedralelor, fără să ai în minte și să evoci influența decisivă pe care a avut-o personalitatea lui Iisus Hristos asupra gândirii și organizării lumii creștine? Cu cât aprofundezi textul lui Anderson, cu atât îți dai seama că figura lui Iisus Hristos nu este cea luminoasă și centrală din Creștinism și din iconografia Bisericii, ci o prezență din fundalul unei lumi în care Arta construcțiilor, Arta Regală, tradiția edificării își desăvârșesc continuitatea printr-o abordare profesională. Faptul că Anderson a ratat demonstrația întărește suspiciunea că alunecarea sa spre raționalism a fost în bună măsură o criză personală, dar că ea și-a pus amprenta pe textul fundamental al Masoneriei moderne. Pentru a face o comparație aleatorie, este ca atunci când rațiuni personale și dinastice l-au făcut pe Henric al VIII-lea să modifice abuzul destinului religiei în Anglia și, cu toate că lucrarea Act of Supremacy rămâne și astăzi documentul fundamental al religiei anglicane, consecințele sale violente au marcat istoria Angliei pe mai bine de un secol și jumătate. Masoneria modernă nu se consideră o versiune laică a ideilor Creștinismului și nici o alternativă la vreo religie, de aceea principiile Creștinismului nu sunt implicate în ritual, iar personalitatea lui Iisus Hristos nu este amplasată central. În momentul în care pui unei loji întrebarea de ce?, și se va răspunde că istoria Masoneriei moderne (speculative/simbolice) începe la 1717 după Hristos. Dezbaterile doctrinare interne din primele decenii ale existenței organizației arată însă că ideea continuității istorice și, implicit, a Istoriei tradiționale a masoneriei nu a fost abandonată și nu a rămas în planul secund, ca o parte care poate chiar să și lipsească. Modificările substanțiale din edițiile Entick (1756-1771), pe care le vom analiza, demonstrează acest lucru. Istoria lui James Anderson trata ideea păcii universale aduse de Iisus Hristos în lume ca pe o consecință și o prelungire a ideii de pace mondială (Pax romana) proclamate de împăratul Augustus, astfel că suveranul i-a încurajat în cel mai înalt grad pe acei artiști pricepuți care s-au hrănit cu libertatea romană și în special pe marele Vitruvius, părinte al tuturor adevăraților arhitecți până în vremurile de azi. Întreaga simbolistică a acestei idee este îndepărtată, eliminată, iar împăratul Augustus devine Mare Maestru al Lojii de la Roma, pentru că a patronat artele pe timp de pace, Vitruvius devine agentul său operativ și marile construcții sunt toate încadrate, stilului augustan, care era un epitom al arhitecturii asiatice, egiptene, grecești și siciliene, ceea ce este cu totul modest. Garnizoanele militare ale Imperiului duc Arta construcțiilor în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii cunoscute, chiar până la Ultima Thule (limita de nord, scandinavă, a lumii cunoscute), și ea stabilește ca tradiție la vechii britoni (ancient Britons), astfel încheie Anderson ciclul explicației pentru apariția, evoluția și supraviețuirea Artei construcțiilor (The Craft) în Anglia și, implicit, a existenței în continuare a Masoneriei operative pe insula britonilor și angloilor. Felul superficial cum a tratat acest subiect arată că nu a fost vorba de limitele cunoștințelor de istorie de la începutul secolului al XVIII-lea, ci de o intenție”. (Stoenescu)

Îndepărtarea doctrinei masonice de „componenta evreiască”

Noul Testament aduce în prim plan tensiunea care exista în sânul

societății iudaice la vremea apariției lui Iisus Hristos: „de ce a fost El atât de aspru judecat de Sanhedrin (N.R- instituția supremă de judecată a evreilor antici, for superior supus total normelor teocratice și mozaice dar care colabora strâns cu autoritatea seculară), de ce acesta a fost nevoit să apeleze la autoritatea romană și cum s-a făcut că, între cei doi areștați, mulțimea evreilor l-a ales pentru a fi eliberat pe războinicul Baraba”. Este un pasaj foarte important din punctul de vedere al istoricului Alex Mihai Stoenescu. „Pasajul este, așadar, semnificativ pentru îndepărtarea doctrinei masonice de componenta evreiască a simbolisticii sale generale, astfel că simbolurile care amintesc de evrei și Ierusalim, în primul rând Templul, reprezintă proiecții universale, localizate doar, prin natura practică a localizării, în lumea profană a Geografiei și Istoriei. A doua problemă este cea a felului în care este evocat Iisus, cu numele său de om Emanuel/Emanuil, și calitatea sa limitată de mare Arhitect al Bisericii creștine, a uneia dintre Marile Religii față de care Masoneria este în mod discret, dar convingător, distanțată. Nu este deloc întămplător că Masoneria se referă la Evanghelia după Ioan, întrucât acolo, la 14. 16-17, Iisus Hristos are o funcție universală pe care o asimilează doctrina masonică: Adevărul divin, Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-l primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște; voi îl cunoașteți, că rămâne la voi și în voi va fi!” Iar la Faptele Apostolilor 14.16, coincidență stranie, este pasajul: Și Care, în veacurile trecute, a lăsat pe toate Neamurile să umble pe calea lor, care a fost folosit pentru individualizarea Bisericii naționale. În ediția Entick, Crucificarea Domnului Iisus Hristos (the Lord of Jesus Christ) a fost făcută de guvernatorul Pontius Pilat în timpul împăratului Tiberiu, care l-a și pedepsit pentru asta, după care urmează o frază semnificativă pentru gândirea Marilor Maeștri masoni din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea: și a reînviat a treia zi pentru a da mărturie tuturor celor care cred în El. Textul masonic folosește cuvântul justification în sensul teologiei protestante: justification by faith, the doctrine that God vindicates only those who repent and believe in Jesus, ceea ce împreună cu precizarea all that believe in him sugerează libertatea de a crede, deși nu toți au aceeași credință, dar în afara Masoneriei. Se deschid astfel cele două subiecte delicate, dar și decisive pentru influențele pe care le-a avut creștinismul asupra Masoneriei moderne regulate între 1717 și 1813: în ce măsură Iisus poate fi asimilat ca Mare Maestru, aspect care a apărut în unele lucrări de literatură masonică ale vremii, și prezența Evangheliei după Ioan pe altarul/masa lojii masonice” explică Stoenescu. După cum vedem, Masoneria nu creează, ea copiază și speculează, redirectionează și reia adevăruri fundamentale însușindu-și-le pentru a-și justifica tezele.

Chipul lui Iisus

De-a lungul vremii, Masoneria modernă raportată la personalitatea lui Iisus Hristos cunoaște trei etape: distanțarea discretă și „respectuoasă” în secolul XVIII, disociere abruptă în epoca revoluționară și politică din secolul XIX, apoi o „revenire” literar-speculativă urmată de proiecții extreme, de la, un Iisus Mare Maestru al Masoneriei la anti-Hrist și satanism în a doua jumătate a secolului XX. „Subiectul a navigat, de fapt, în jurul informației biblice că Iisus Hris-

tos/Emanuil a fost dulgher (carpenter) sau tâmplar (woodworker) și fiu al unui tâmplar, ceea ce în Masoneria operativă nu putea fi niciodată ignorat, dar nici idealizat. La Ernest Renan, care nu a fost mason, dar există loji Ernest Renan, tema este redusă la o singură frază: El a practicat meseria tatălui său, aceea de dulgher. Din întreaga istorie și simbolistică masonică rezultă clar că tâmplarii și dulgherii erau masoni, o frăție ocupațională distinctă în interiorul Masoneriei operative. Sensul unei asemenea apartenențe este însă dat de tipul inițierii, una fiind inițierea operativă dată de tâmplarul Iosif fiului său în micul atelier al familiei, probabil spațiul exterior limitat de doi pari sau stâlpi, acoperit cu pânză sau piei și utilat al casei, adică loja, și altcea inițierea metafizică pe care Iisus a dobândit-o prin meditație” explică Alex Mihai Stoenescu. Un lucru este clar: „Iisus” al masonilor nu este „Domnul Iisus Hristos” al creștinilor care văd în El pe Fiul lui Dumnezeu, cea de a doua persoană a Sfintei Treimi, coborâtă pe pământ și luând chip de om prin puterea Duhului Sfânt, născându-se dintr-o femeie, Maria sau Miriam, în sânul unui mic popor oprimat din Orientul Mijlociu. „Tema masonică din Evangheliile este transmiterea meseriei operative de la tată la fiu prin codul familial al fraternității ocupaționale. Cu totul altă dimensiune au primit în Masoneria modernă aspectele ezoterice ale relației prezente și foarte intime a lui Iisus cu ideea de construcție ideală, metafizică, deoarece în Evanghelia izvor sinoptic după Marcu, Iisus face referire la piatra unghiulară, iar în Evanghelia Luminii după Ioan, Iisus enunță principiul divin al Templului fizic și al Templului metafizic, pentru ca mai târziu Maria Magdalena să îl recunoască drept Învățător: „Oare n-ați citit locul acesta din Scriptură: Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului/Oare nici Scriptura aceasta n-ați citit-o: Piatra pe care au nesocotit-o zidătorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului?” „Sensul pildei de la Marcu 12.10 este că viața spirituală, adevărata credință, s-a degradat, la fel cum, pentru a construi ceva, societatea evreilor din acel timp, în loc să pună la temelie piatra unghiulară, a folosit piatra reziduală, bucițele diforme rezultate în urma prelucrării, adică resturile tehnologice, pentru a funda edificiul credinței ebraice. Pasajul este în legătură cu gonirea din Templu a negustorilor și slujește tema necesității unei noi religii, a Creștinismului, ceea ce este un aspect teologic. Dar ea a fost interpretată și ca o temă masonică, atât pentru aspectul operativ, cât și pentru fenomenul trecerii de la operativ la speculativ. Sigur, interpretarea teologică evită semnificația inițiativă a termenului învățător, pe care literatura masonică îl consideră elocvent în Cunoaștere. Mai este și problema lingvistică, a traducerii, pentru că Rabbuni, considerat un vocativ al lui Iisus, vine din ebraicul rab, contracție a lui rābāb, însemnând mareț, venerabil, maestru, sensul rădăcinii fiind o creștere în număr, în măreție, în cunoașterea Legii. În Masonerie, Iisus Hristos, ca și Moise și Mahomed, este considerat, așadar, numai un întemeietor de Mare Religie inspirat de Marele Arhitect al Universului pentru calea credinței religioase a oamenilor”. (Alex Mihai Stoenescu) Pentru creștinul practicant acest lucru reprezintă o anomalie. După cum observăm, chipul real al lui Iisus este „desfigurat” în masonerie și redirectionat de la adevăratul sens creștin. (Ștefan BOTORAN)

Iunie 1945: Sentința în procesul „ziariștilor criminali de război”

La 30 mai 1945 începea, la București, procesul ziariștilor acuzați de „crime de război și dezastru țării”. Procesul era judecat de unul dintre așa numitele „tribunale ale poporului”. În realitate acestea erau instanțe de judecată nelegitime, înființate la ordinul ocupantului sovietic de guvernul comunist condus de Petru Groza. Aceste tribunale care eludau normele dreptului elementar și legislația României din acel moment, aveau menirea de a condamna la ani grei de închisoare pe cei considerați indezirabili de către ocupația sovietică. „Comuniștii și simpatizanții lor, mulțimea oportuniștilor au fost cei care, într-o atare conjunctură, au pus mâna pe putere. Arhitecturile politice hotărâte la Ialta au contat în sensul sprijinirii acestor curente. Printre cei dinți vizați de noile organisme au fost ziariștii. Mai ales aceia care, prin scris și atitudini publice, s-au plasat între factorii de reală influență. Aceia care au condus marile cotidene, Universul, Curentul, Porunca Vremii, Gândirea, au fost considerați responsabili ai naționalismului, legionarismului, susținători ai hitlerismului și fascismului. Ei au primit etichete de antisemiți, antisovietici, antidemocrați și au fost judecați drept criminali de război”, explică Ioan Opriș în „Procesul ziariștilor «naționaliști», 22 mai-4 iunie 1945”.

14 ziariști incluși în lot

Primul semnal al represiunii care urma a fost epurarea celor mai importanți ziariști și editori din Sindicatul Ziariștilor Profesioniști, în octombrie 1944. Printre ei se aflau și cei paisprezece care vor forma, în mai, lotul „ziariștilor criminali de război”. Silviu Brucan (născut Saul Bruker, activist comunist și agent al NKVD, venit

de la Moscova pe tancurile sovietice), vitupera în Scânteia: „Agenți calificați ai Gestapoului, ziariști cu o activitate infamantă în activul lor, nu numai că se plimă liberi, nu numai că pătează lupta eroică a Armatei Roșii și a poporului român, dar mai mult, ceea ce este menit să ridice revolta poporului, fac să apară gazete”. Și nu au mai umblat mult timp liberi. Legea nr. 312 din 24 aprilie 1945 avea să-i transforme pe toți în vinovați, urmând să fie arestați și judecați în regim de urgență. Actul de acuzare, semnat de Petru Groza și Gheorghe Tătărescu pe 17 mai 1945, îi găsea vinovați pentru că „prin articolele de ziare, broșuri sau conferințe s-au pus în slujba propagandei fasciste sau hitleriste și au contribuit prin acțiunea lor la susținerea unui regim odios (...), la antrenarea României într-o aventură dezastruoasă și prăbușirea politică și militară a țării”.

Cei 14 trimiși în judecată în mai 1945, au fost:

- Stelian Popescu, directorul Universului, cel mai mare cotidian românesc;
- Pamfil Șeicaru, directorul Curentului
- Ilie Rădulescu, directorul ziarului Porunca Vremii
- Nichifor Crainic, poet, fondatorul revistei Gândirea
- Romulus Seișanu
- Radu Demetrescu- Gyr
- Ilie Popescu-Prundeni
- Alexandru Hodoș
- Grigore Manoilescu
- Pantelimon Vizirescu
- Aurel Cosma
- Gabriel Bălănescu
- Stelian Popescu
- Ionel Dumitrescu
- Romulus Dianu

Acuzatorii publici au fost C. Vicol, Alexandrina Sidorovici, Ion D. Ioan și Avram Bunaciu. Actul de acuzare dat publicității menționa că „prin articolele din ziare, broșuri sau conferințe”, cei

trimiși în judecată „s-au pus în slujba propagandei fasciste sau hitleriste și au contribuit, prin acțiunea lor, la menținerea unui regim odios și a unei politici externe nefaste”. Acuzățiile aduse celor 12 ziariști erau de la instigare la ură rasială, la declanșarea și continuarea războiului în Est și acoperirea „crimelor antonesciene”. În realitate, era vorba de o acțiune în cadrul procesului de lichidare a „dușmanilor de clasă”.

Ce publicau ziarile comuniste

Ziarele comuniste, în frunte cu Scânteia și România Liberă s-au întrecut în relatări tendențioase și editoriale care erau adevărate acte de instigare publică împotriva inculpaților, totul după metodele proceselor politice consacrate în Uniunea Sovietică. Sub titlul „Viperale”, Miron Constantinescu (născut Merr Cohn, propagandist comunist, viitor tartor al terorii culturale în România comunistă) scria în Scânteia, despre ziariștii aduși în fața Tribunalului Poporului, că sunt „gangsterii presei, simbrășii lui Goebbels, vânzătorii de țară”. „Cu scârbă și ură privește poporul român la ei, cu ură și scârbă privim hoiturile lor mânjite cu sânge.”

Manifestații de stradă de tip sovietic

Tot după model sovietic, sunt organizate luări de poziție ale salariaților din întreprinderi și manifestații de stradă în care se cere condamnarea la moarte a bieților oameni judecați pentru nimic altceva decât niște delict de opinie. Salariații ziarului Universul, întruniți în ședință sindicală cer „pedeșpe exemplare” pentru Stelian Popescu (fondatorul și fostul patron al ziarului) și ceilalți ziariști inculpați. „Apărarea

Patriotică”, organizație de șoc a comuniștilor, camuflată într-o societate pentru ajutorarea „victimelor fascismului”, a organizat în Capitală mitinguri în care „cetățenii indignați” aveau să ceară sancționarea „ziariștilor fasciști”. S-au distins în slugărie și lipsă de scrupule scriitorii N.D. Cocea, Eugen Jebeleanu și Cezar Petrescu (acesta uitând cu neșalanță că fusese director la ziarul România, publicația oficială a regimului dictaturii carliste), care au semnat, alături de alții, un protest public al Sindicatului Ziariștilor Profesioniști, în care jubilau că au „luat act cu satisfacție de trimiterea în judecată Tribunalului Poporului a primului lot de ziariști trădători ai intereselor populare și de stat”

Sentințe grele

Sentința a fost pronunțată la 4 iunie 1945 și a dat pedeșpe de la 20 de ani detenție riguroasă (Radu Gyr), 20 de ani detenție grea (Dumitrescu, Dianu și Hodoș) până la detenție grea pe viață (Vizirescu, Bălănescu, Cosma, Nichifor Crainic, Stelian Popescu, Seișanu și Popescu-Prundeni) și muncă silnică pe viață (Ilie Rădulescu). Au fost condamnați la moarte în lipsă Grigore Manoilescu și Pamfil Șeicaru (ambii aflați în exil la acel moment). Puțini realizau în acel moment că prin acest proces lua sfârșit orice libertate a presei

în România și că avea să urmeze un adevărat tăvălug al arestărilor și condamnărilor căruiia îi vor cădea victime nenumărați jurnaliști și scriitori.

Cine au fost acuzatorii

Acuzatorii publici au fost Constantin Vicol, Alexandra Sidorovici (soția lui Silviu Brucan), Ion D. Ioan și Avram Bunaciu, care au întocmit un dosar consistent, format din articole de ziar și diverse mărturii. Ca și în alte procese politice, de față, printre „acuzatorilor publici” s-au aflat și muncitorii și țărani, iar „oamenii ai muncii” din București, „interesati” în permanență de de cursul „procesului ziariștilor fasciști”, au participat la demonstrații regizate în preajma Tribunalului, unde s-a cerut moartea acuzaților.

Membrii „lotului ziariștilor” erau acuzați că „prin articolele de ziare, broșuri sau conferințe, s-au pus în slujba propagandei fasciste sau hitleriste sau au contribuit prin acțiunea lor la susținerea unui regim odios și a unei politici externe nefaste, politică ce trebuia să aibă drept consecințe antrenarea României într-o aventură dezastruoasă și prăbușirea politică și militară a țării”. Ziariștii au fost acuzați și că au contribuit la „dezvoltarea fascismului”. Alexandra Sidorovici i-a reproșat lui Nichifor Crainic, judecat în lipsă pentru că se ascundea în satele din Transilvania, că „a dus o campanie de otrăvire a sufletelor, mai cu seamă a celor tinere, deoarece ca profesor universitar avea puțină influență asupra tineretului”. (Fl. Dobrescu)

Ați luptat pentru democrație?

Printre articolele de iar apărute după înființarea Fundației „Luptătorii din Rezistență Anticomunistă” se află unul sub semnătură lui Mircea Iorgulescu. După ce repetă insinuațiile cuprinse în alte articole anterioare, termină cu o întrebare retorică ce se vrea încuetoare: „Oare pentru democrație au luptat cei din Rezistența Armată anticomunistă?” Mă uităm cu tristețe la această stupidă întrebare, amintindu-mi vremurile de atunci: țara era ocupată de trupele sovietice, armata condusă de generali ca Emil Bodnăraș și Walter Român cânta pe străzi: „O Moscova, patria mea” și „Dimineață luminează zidul marelui Kremlin”. Economia era sovromizată, cultura la fel, aveam și sovrom-patriarhie, lașitatea și vânzarea se întindeau în toate părțile. Toate leprele, lichelele, lașii și vânzătorii se-ntreceau în a proslăvi orânduirea comunistă și pe generalismul Stalin, manualele școlare, inclusiv cele de literatură se traduceau din rusește, istoria patriei o scria Roller, conducătorii țării se numeau Ana Pauker, Teoharie Georgescu, Vasile Luca, securitatea condusă de nume precum cele de mai sus ucidea oameni în mijlocul drumului, arestările și deportările se făceau după bunul plac, nu mai erai sigur că vei veni de la muncă sau că te vei duce a două zi la muncă, te temeai de cei din casa ta să nu te vândă, nu mai eram siguri că vom mai avea o țară. În acele vremuri își închipuie autorul, noi cei care renunțaserăm la toate, inclusiv la viețile noastre, noi, în pauzele dintre ciocniri, eram preocupați de cum va fi România după comunism? Numai un prost își putea închipui că ne gândeam cum vom face privatizare: după metoda MEBO sau vânzând fabricile tuturor aventurierilor din lumea largă pe degeaba, că se va admite sau nu în parlament o moțiune de cenzură. Și totuși noi luptăm pentru democrație, domnule democrat de carton dresat să scrii ceea ce scrii, toate grupurile de rezistență armată sau neîarmată, toate până la cel din urmă au fost monarhiste. De altfel ca tot poporul român de atunci. Noi nu mai sperăm să apucăm clipă victoriei, dar nici prin cel mai lăaturalnic gând nu puteam concepe că atunci când România se va scutura de comunism nu se va așeza pe starea de fapt din decembrie 1947, când în vigoare era constituția din 1923. Și această constituție era mai democratică decât surogatul făcut în pripă de foștii comuniști și de fiii lor pentru uzul personal. (Ion Gavrilă Ogoranu)

Meniu de vară

Aperitiv

Salată de roșii cu piersici și burrata

Ingrediente (2 porții):

- 2 roșii
- 2 piersici
- 1 burrata (125 g)
- 6-8 frunze de busuioc
- 2 ling. ulei de măsline
- 1 ling. oțet balsamic
- Sare, piper

Preparare:

Tai roșiile și piersicile felii. Le așezi pe farfurie, pui burrata în centru. Stropești cu ulei, balsamic, sare, piper. Presari busuioc.

Fel principal

Somon la grătar cu lămâie și ierburi

Ingrediente (2 porții):

- 2 fileuri somon (150-180 g fiecare)
- 1 lămâie
- 2 ling. ulei de măsline
- 1 cățel usturoi ras
- 1 linguriță oregano
- Sare, piper

Preparare:

Amesteci uleiul cu usturoi, oregano, sare, piper. Ungi somonul și îl lași 10-15 min. Gătești pe grill 3-4 min/parte. Servești cu felii de lămâie.

Garnitură

Dovlecei la cuptor cu parmezan

Ingrediente (2-3 porții):

- 2 dovlecei
- 2 ling. ulei de măsline
- 40 g parmezan ras
- Sare, piper
- Oregano sau cimbru

Preparare:

Tai dovleceii rondele sau bastonașe. Amesteci cu ulei, sare, piper, oregano. Coci 20-25 min la 200 °C. Presari parmezan la final.

Desert

Tartă de vară cu fructe (fără coacere)

Ingrediente (1 tartă):

- 200 g biscuiți digestivi
- 80 g unt topit
- Cremă:
- 250 g mascarpone
- 200 ml frișcă lichidă
- 2 linguri miere (zahăr)
- Vanilie

Decor:

Fructe: căpșuni, afine, piersici, zmeură

Preparare:

Amesteci biscuiții măcinați cu untul și presezi în formă. Bați frișca, o amesteci cu mascarpone și miere. Întinzi crema peste blat. Decorezi cu fructe. Lași 1 oră la frigider.

HOROSCOP

Berbec

Tonul perioadei: rădăcini, stabilitate, emoții.

După agitația începutului de lună, intrarea Soarelui în Rac te trage spre casă, familie și nevoile tale reale. Între 18 și 23 iunie apar discuții importante legate de locuință sau responsabilități domestice. Careul Venus-Neptun poate crea confuzii afective: ai grijă la idealizări. Luna Plină din 29 iunie îți luminează zona carierei - un proiect ajunge la maturitate, o decizie profesională devine inevitabilă.

Taur

Tonul perioadei: comunicare, negocieri, clarificări.

Între 16 și 20 iunie ești prins în discuții, drumuri, întâlniri. Ai multă energie mentală, dar și tendința de a te suprasolicita. Venus, guvernatoarea ta, intră într-o zonă sensibilă: fii atent la promisiuni vagi sau la informații incomplete. Luna Plină din 29 iunie aduce un rezultat legat de studii, un proiect editorial sau o călătorie.

Gemeni

Tonul perioadei: bani, resurse, priorități.

După sezonul tău, atenția se mută pe stabilitate financiară. Între 17 și 22 iunie apar oportunități de câștig, dar și cheltuieli impulsive. Venus-Neptun poate crea iluzii profesionale: verifică tot ce ți se promite. Luna Plină din 29 iunie clarifică o situație financiară comună - datori, taxe, investiții, bani împărțiți.

Rac

Tonul perioadei: renaștere personală.

Pe 21 iunie începe sezonul tău - energie, vizibilitate, un restart complet. Între 18 și 25 iunie ai parte de revelații despre cine ești și ce vrei. Careul Venus-Neptun poate crea confuzii în relații sau în planurile de viitor. Luna Plină din 29 iunie îți pune în lumină parteneriatele: o relație se definește, se schimbă sau se clarifică.

Leu

Tonul perioadei: introspecție, selecție, detox emoțional.

Perioada 16-21 iunie e mai lentă, dar profundă. Ai nevoie de retragere, de liniște, de spațiu. Venus-Neptun poate aduce revelații legate de o relație ascunsă sau o teamă veche. Pe 21 iunie începe o etapă de pregătire pentru sezonul tău - energie care crește treptat. Luna Plină din 29 iunie îți cere să schimbi o rutină, un obicei sau modul în care îți gestionezi timpul.

Fecioară

Tonul perioadei: prieteni, proiecte, colaborări.

Între 16 și 22 iunie apar discuții importante în grupuri, echipe sau comunități. Careul Venus-Neptun poate crea confuzii în relațiile apropiate: fii atent la așteptări nerealiste. Pe 21 iunie, Soarele îți activează zona socială - vizibilitate, invitații, oameni noi. Luna Plină din 29 iunie aduce un moment de vârf într-un proiect creativ sau într-o poveste de iubire.

Balanță

Tonul perioadei: carieră, direcție, ambiție.

Între 17 și 23 iunie ești în centrul atenției profesionale. Apar oportunități, dar și presiuni. Venus-Neptun poate crea confuzie în privința unui rol sau a unei promisiuni de la locul de muncă. Pe 21 iunie, Soarele îți luminează zona carierei - începe un nou ciclu profesional. Luna Plină din 29 iunie aduce claritate acasă: o decizie legată de familie sau locuință devine urgentă.

Scorpion

Tonul perioadei: orizonturi largi, sens, direcție.

Între 16 și 20 iunie apar vești, drumuri, discuții legate de studii sau planuri mari. Venus-Neptun poate crea iluzii în iubire sau în proiecte creative - fii atent la idealizări. Pe 21 iunie, Soarele îți activează zona explorării: vrei să înveți, să călătorești, să te extinzi. Luna Plină din 29 iunie aduce un rezultat într-un proiect de comunicare, un examen sau o negociere.

Săgetător

Tonul perioadei: profunzime, vulnerabilitate, transformare.

Între 16 și 22 iunie apar discuții legate de bani comuni, intimitate sau limite personale. Venus-Neptun poate crea confuzii în familie sau în planurile legate de locuință. Pe 21 iunie, Soarele activează zona resurselor comune - ești mai atent la ce dai și ce primești. Luna Plină din 29 iunie aduce claritate financiară: o datorie, o investiție sau o situație materială se încheie.

Capricorn

Tonul perioadei: relații, alianțe, echilibru.

Între 17 și 23 iunie apar discuții decisive cu partenerii - personali sau profesionali. Venus-Neptun poate crea confuzii în comunicare: fii clar, direct, concret. Pe 21 iunie, Soarele intră în zona parteneriatelor - începe un nou ciclu relațional. Luna Plină din 29 iunie este în semnul tău: un moment de maximă vizibilitate, o decizie importantă.

Vărsător

Tonul perioadei: muncă, ritm, sănătate.

Între 16 și 21 iunie ai mult de lucru, dar și tendința de a te risipi. Venus-Neptun poate crea confuzii financiare: atenție la cheltuieli. Pe 21 iunie, Soarele îți activează zona rutinei - reorganizare, eficiență, disciplină. Luna Plină din 29 iunie îți cere să te odihnești, să închizi un capitol, să lași ceva în urmă.

Pești

Tonul perioadei: iubire, creație, expresie.

Între 16 și 22 iunie ești inspirat, romantic, creativ. Venus-Neptun în semnul tău poate aduce visare, dar și iluzii - fii atent la promisiuni. Pe 21 iunie, Soarele îți activează zona iubirii și a proiectelor personale. Luna Plină din 29 iunie aduce un moment de vârf într-o prietenie, un proiect colectiv sau o colaborare.

www.monitorfg.ro

Cel mai bun site de știri din Țara Făgărașului

Citație

Numitul Macrea Marius Cosmin cu ultim domiciliu cunoscut în mun. Râmnicu Vâlcea, Bd. Tineretului, bl. A17, sc I, este invitat să se prezinte marți 30 iunie 2026, ora 15.00, la sediul Biroului Notarial Adrian Boanfă din mun. Făgăraș, str. Doamna Stanca, nr. 25, în vederea dezbaterii succesiunii după defunctul său tată Macrea Petru, decedat la data de 29 iunie 2025, cu ultim domiciliu în loc. Viștea de Jos, nr. 303, jud. Brașov.

Mică publicitate

Diverse

- Vând car trimer, motocositoare pe 2 ro, mașinăp de cusut Ileana, Tel. 0726/468339.
- Vând mașină de cusut electrică 150 lei. Tel. 0764/297288.

Autoturisme

- Vând Hyundai Santa Fe 2007, 2,2D, 280.000 km, automat, piele, 7 locuri, stare bună. Tel. 0765/217413
- Vând Hyundai I30, 2011, 180.000 km, 1,6 benzina, stare bună. Tel. 0765/2174163.

Imobiliare

- Ofer spre închiriere apartament 2 camere 13 Decembrie. Tel. 0039/3277694070.
- Vând casă în Drăgus apă, canalizare, curent electric. Tel. 0771/643705, 0768/833038.
- Ofer spre închiriere apartament 3 camere, Tăbăcari, et. 4, utilat, mobilat. Tel. 0765/217413
- Vând apartament 3 camere, 110 mp, Tăbăcari, et. 4, 3 balcoane închise, CT, climă. Tel. 0765/217413.

Matrimoniale

- Domn 54 de ani doresc cunoștință doamnă serioasă pentru o relație de prietenie, eventual căsătorie. Tel. 0726/899074.

Ziare care sînt de vădit cu esență DE FĂGĂRAȘ
Monitorul

Director general: Lucia Baki

ISSN 1454-4849

Editor: SC MFG News SRL

ABONAMENTE
la sediul redacției
„Monitorul de Făgăraș”,
Rucăr, 172, tel. 0765217413

www.monitorfg.ro

e-mail: monitorfg@yahoo.com

Tiparul executat de
GARAMOND CLUJ

Campionatul Mondial de fotbal 2026 SUA-Mexic-Canada

Turneul este organizat de SUA, Mexic și Canada și va avea 16 orașe-gazdă.

Statele Unite (11 orașe)

- New York-New York New Jersey Stadium (82.500)
- Philadelphia-Lincoln Financial Field
- Boston-Gillette Stadium
- Atlanta-Mercedes-Benz Stadium
- Miami-Hard Rock Stadium
- Houston-NRG Stadium
- Dallas-AT&T Stadium
- Kansas City-Arrowhead Stadium
- Seattle-Lumen Field
- San Francisco-Bay Area-Levi's Stadium
- Los Angeles-SoFi Stadium

Mexic (3 orașe)

- Ciudad de México-Estadio Azteca (83.000)
- Guadalajara-Estadio Guadalajara (48.000)
- Monterrey-Estadio Monterrey (53.500)

Canada (2 orașe)

- Toronto-Toronto Stadium (45.000)
- Vancouver-BC Place (54.000)

Grupe

48 de echipe împărțite în 12 grupe

- Grupa A: Mexic, Africa de Sud, Coreea de Sud, Cehia
- Grupa B: Canada, Bosnia, Qatar, Elveția
- Grupa C: Brazilia, Maroc, Haiti, Scoția
- Grupa D: SUA, Paraguay, Australia, Turcia
- Grupa E: Germania, Curaçao, Coasta de Fildeș, Ecuador
- Grupa F: Olanda, Japonia, Suedia, Tunisia
- Grupa G: Belgia, Egipt, Iran, Noua Zeelandă
- Grupa H: Spania, Capul Verde, Arabia Saudită, Uruguay
- Grupa I: Franța, Senegal, Irak, Norvegia
- Grupa J: Argentina, Algeria, Austria, Iordania
- Grupa K: Portugalia, RD Congo, Uzbekistan, Columbia
- Grupa L: Anglia, Croația, Ghana, Panama

Faza grupelor 11-28 iunie 2026 (orele sunt cele ale României)

JOI, 11 Iunie 2026

- 22:00 – Mexic-Africa de Sud (Grupa A) 2-0
- 05:00 – Coreea de Sud-Cehia (12 iunie, Gr. A) 2-1

VINERI, 12 Iunie 2026

- 22:00 – Canada-Bosnia și Herțegovina (Gr. B) 1-1
- 04:00 – SUA-Paraguay (13 iunie, Grupa D) 4-1

SÂMBĂTA, 13 Iunie 2026

- 01:00 – Brazilia-Maroc (Grupa C) 1-1
- 04:00 – Haiti-Scoția (Grupa C) 0-1
- 07:00 – Australia-Turcia (Grupa D) 2-0
- 22:00 – Qatar-Elveția (Grupa B) 1-1

DUMINICA, 14 Iunie 2026

- 20:00 – Germania-Curaçao (Grupa E) 7-1
- 23:00 – Olanda-Japonia (Grupa F) 2-2

LUNI, 15 Iunie 2026

- 02:00 – C. de Fildeș-Ecuador (Gr. E) 1-0
- 05:00 – Suedia-Tunisia (Grupa F) 5-1
- 19:00 – Spania-Capul Verde (Grupa H)
- 22:00 – Belgia-Egipt (Grupa G)

MARȚI, 16 Iunie 2026

- 01:00 – Arabia Saudită-Uruguay (Grupa H)
- 04:00 – Iran-Noua Zeelandă (Grupa G)
- 07:00 – Austria-Iordania (Grupa J)
- 22:00 – Franța-Senegal (Grupa I)

MIERCURI, 17 Iunie 2026

- 01:00 – Irak-Norvegia (Grupa I)
- 04:00 – Argentina-Algeria (Grupa J)
- 23:00 – Portugalia-RD Congo (Grupa K)

JOI, 18 Iunie 2026

- 02:00 – Anglia-Croația (Grupa L)
- 05:00 – Ghana-Panama (Grupa L)
- 08:00 – Uzbekistan-Columbia (Grupa K)
- 19:00 – Cehia-Africa de Sud (Grupa A)
- 22:00 – Elveția-Bosnia și Herțegovina (Grupa B)

VINERI, 19 Iunie 2026

- 01:00 – Canada-Qatar (Grupa B)
- 04:00 – Mexic-Coreea de Sud (Grupa A)
- 22:00 – SUA-Australia (Grupa D)

SÂMBĂTA, 20 Iunie 2026

- 01:00 – Scoția-Maroc (Grupa C)
- 04:00 – Brazilia-Haiti (Grupa C)
- 07:00 – Turcia-Paraguay (Grupa D)
- 20:00 – Olanda-Suedia (Grupa F)
- 23:00 – Germania-Coasta de Fildeș (Grupa E)

DUMINICA, 21 Iunie 2026

- 03:00 – Ecuador-Curaçao (Grupa E)
- 07:00 – Tunisia-Japonia (Grupa F)
- 19:00 – Spania-Arabia Saudită (Grupa H)

LUNI, 22 Iunie 2026

- 01:00 – Egipt-Noua Zeelandă (Grupa G)
- 04:00 – Belgia-Iran (Grupa G)
- 19:00 – Uruguay-Capul Verde (Grupa H)
- 22:00 – Spania-Arabia Saudită (Grupa H)

MARȚI, 23 Iunie 2026

- 01:00 – Senegal-Norvegia (Grupa I)
- 04:00 – Franța-Irak (Grupa I)

- 19:00 – Algeria-Iordania (Grupa J)
- 22:00 – Argentina-Austria (Grupa J)

MIERCURI, 24 Iunie 2026

- 01:00 – RD Congo-Columbia (Grupa K)
- 04:00 – Portugalia-Uzbekistan (Grupa K)
- 19:00 – Croația-Panama (Grupa L)
- 22:00 – Anglia-Ghana (Grupa L)

16-IMI DE FINALĂ

29 iunie – 2 iulie 2026 (32 de echipe: primele 2 din fiecare grupă + cele mai bune 8 locuri 3)

- A1-C3 / D3 / E3
- B1-A3 / F3 / G3
- C1-A3 / B3 / H3
- D1-B3 / E3 / F3
- E1-C3 / G3 / H3
- F1-D3 / G3 / H3
- G1-A3 / C3 / F3
- H1-B3 / D3 / E3
- I1-K3 / L3 / J3
- J1-I3 / K3 / L3
- K1-I3 / J3 / L3
- L1-I3 / J3 / K3

OPTIMI DE FINALĂ

4-7 iulie 2026

- Câștigător 16-imi 1-Câștigător 16-imi 2
- Câștigător 16-imi 3-Câștigător 16-imi 4
- Câștigător 16-imi 5-Câștigător 16-imi 6
- Câștigător 16-imi 7-Câștigător 16-imi 8
- Câștigător 16-imi 9-Câștigător 16-imi 10
- Câștigător 16-imi 11-Câștigător 16-imi 12
- Câștigător 16-imi 13-Câștigător 16-imi 14
- Câștigător 16-imi 15-Câștigător 16-imi 16

SFERTURI DE FINALĂ

10 – 11 iulie 2026

- Câștigător Optimi A-Câștigător Optimi B
- Câștigător Optimi C-Câștigător Optimi D
- Câștigător Optimi E-Câștigător Optimi F
- Câștigător Optimi G-Câștigător Optimi H

SEMIFINALE

14 – 15 iulie 2026

- Câștigător Sfert 1-Câștigător Sfert 2
- Câștigător Sfert 3-Câștigător Sfert 4

FINALA MICĂ

- 18 iulie 2026 Învinsesele din semifinale

FINALA MARE

- 19 iulie 2026 MetLife Stadium, New York

Ecolab și Primăria orașului Victoria dezvoltă un parteneriat strategic în beneficiul comunității locale

Hector Fajardo

În urma unei întâlniri desfășurate în data de 3 iunie 2026 la Stația de epurare a apelor uzate Purolite din Victoria, Ecolab și Primăria orașului Victoria și-au reafirmat angajamentul comun de a construi un parteneriat pe termen lung concentrat pe dezvoltarea durabilă a comunității locale.

Întâlnirea a reunit reprezentanți ai Ecolab, primarul Camelia Gligor, membri ai Consiliului Local și echipe

tehnice pentru a discuta oportunitățile de colaborare în cadrul unor proiecte cu beneficii tangibile pentru locuitori.

În centrul vizitei s-a aflat Stația de epurare Purolite – una dintre investițiile cheie ale Ecolab în Victoria – subliniind angajamentul companiei față de operațiuni responsabile și gestionarea responsabilă a mediului. Facilitatea joacă un rol esențial în protejarea resurselor locale de apă și în

susținerea unui mediu mai curat, contribuind totodată la îmbunătățirea calității aerului prin tehnologii avansate de filtrare și de reducere a mirosurilor. Proiectată în conformitate cu standardele de mediu ale UE, stația reflectă angajamentul Ecolab față de operațiuni durabile, sănătatea publică și dezvoltarea industrială responsabilă în Victoria.

Discuțiile s-au concentrat pe modul în care cea-

stă puternică prezență industrială poate fi completată de o implicare mai amplă în viața comunității. Ecolab și-a exprimat intenția de a continua să acționeze ca un partener dedicat al orașului Victoria, contribuind, alături de autoritățile locale, la inițiative care îmbunătățesc calitatea vieții și generează valoare pe termen lung.

Domeniile potențiale de cooperare includ protecția mediului, educația, cultura, sănătatea și proiectele de

dezvoltare comunitară.

„Apreciam dialogul constructiv și deschis cu autoritățile locale și accentul comun pus pe protecția mediului și bunăstarea comunității. Prezența noastră în Victoria depășește activitatea industrială. Ne propunem să fim un membru responsabil și implicat al comunității, construind parteneriate pe termen lung bazate pe încredere și transparență”, a declarat Hector Fajardo, directorul

Ecolab Victoria.

El a subliniat, de asemenea, angajamentul companiei de a-și desfășura activitatea în deplină conformitate cu standardele de mediu, menținând în același timp un dialog continuu cu actorii locali.

Primarul Camelia Gligor a evidențiat importanța consolidării colaborării dintre municipalitate și investitorii-cheie: “Orașul Victoria are nevoie de investiții care să însemne aer mai curat, tehnologii moderne și respectarea celor mai înalte standarde europene de mediu. Discuțiile au avut în vedere identificarea unor soluții și proiecte care să contribuie la dezvoltarea durabilă a comunității noastre, la creșterea calității vieții și la construirea unui viitor mai bun pentru generațiile care vin.”

Parteneriatul se dorește a fi ghidat de principiile transparenței, responsabilității și colaborării, cu accent pe inițiative care creează valoare pe termen lung pentru comunitate.

Ecolab rămâne fidel angajamentului de a sprijini prioritățile de dezvoltare ale orașului Victoria și de a menține o relație deschisă și constructivă cu autoritățile locale și locuitorii.

